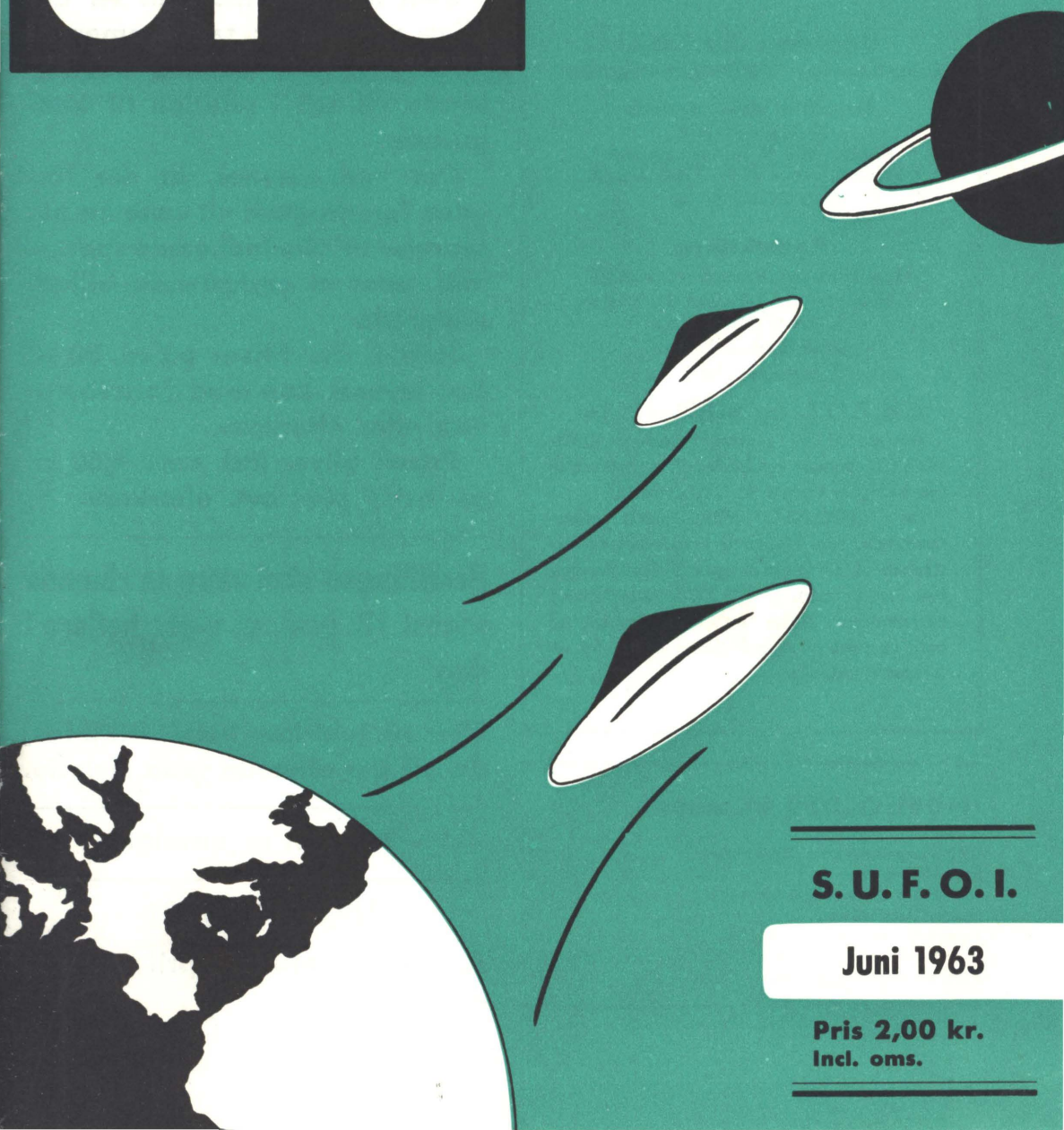

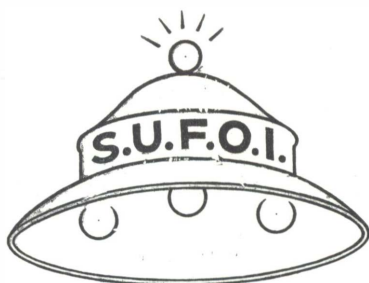
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Juni 1963

**Pris 2,00 kr.
Incl. oms.**

Udgiver: .S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
B. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt april 1963

Særnummer fra kongressen

Som tidligere meddelt vil der blive udgivet et særnummer af UFO-NYT, hvis indhold udelukkende vil stå i relation til kongressen.

Det kan nævnes, at der foruden foredragene vil være en besvarelse af alle indkomne spørgsmål samt et omfattende billedmateriale.

Heftet, der bliver på ca. 80 sider, leveres kun mod forudbetaling eller efterkrav.

Prisen bliver incl. oms. 8,50 kr. pr. hefte plus evt. efterkrav.

Bestillingen skal være os i hænde senest 18. juni, så skriv hellere i dag.

Efter 18. juni kan heftet IKKE fås, da vil det allerede være historie.

- Telepati er udsolgt. -

UFO-NYT 1963!

Jan., febr., marts, april og maj er udsolgt.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	101
UFO-observationer over Skandinavien	103
Spørgsmål og svar	107
Oprindelsen til vore dages forvirring	112
Besøgte Jesus Indien.....	114
Europæisk rapport.....	115
Æteren, som drivkraft i Ufo'el	116
Kontakt på Ætna	121

AKTUELT*Ought to be translated.*

1. Efter en grundig analyse af det amerikanske ballon-teleskop, STRATOSCOPE II's resultater angående Mars viste sig følgende:

- Det var ikke muligt at finde vanddamp i Mars-atmosfæren. Grundet polkalotterne ved man dog, at der er vand på Mars.
- Der er ca. 3 pct. CO₂ i Marsatmosfæren (i Jordens 0,3 pct.)

2. Grundet successen med den 500 tons tunge SATURN-raket har NASA ændret planer. Allerede i august vil man opsende en 15 tons tung drabant. Drabantens vægt fordeler sig således:

sidste trin:	5 tons
instrumenter:	2 tons
ballast (vand):	8 tons

den tungeste russiske er på 6483 kg.

3. Efter vestlige eksperter's mening mislykkedes det seneste russiske måneforsøg (LUNIK 4). Den passerende bl. a. i en meget stor afstand fra Månen, 8500 km. Hvis dette er tilfældet, er det den tredje russiske fiasko i år. De andre var:

LUNIK 4 A: Jan. 63. Raketten blev i „parkeringsbanen“ om Jorden.

LUNIK 4 B: Marts 63. Raketten faldt i Stillehavet.

4. Planet opdaget ved BANARDS stjerne (6 lysår borte). 1,5 gange Jupiters masse og cirkler i en afstand fra stjernen på 800 mill. km. Banards stjerne er en „rød dværg“ med en lysstyrke på 0,0004 gange Solens.

(F.P.)

H. S.

Vore to udmærkede biblioteker venter med længsel på, at endnu flere vil benytte sig af muligheden for at låne materialer.

Skriv til:

Peder Andersen, Violvej 5, Randers
eller til:

Flemming Jensen, Kastruplundgade 70, Kastrup.

Interview med Basil van den Berg

Ved Philip J. Human

Den 29. april 1962 fandtes endnu en gang i den førende afrikanske søndagsavis „Stem“ store overskrifter, der omhandlede en angivelig kontakt mellem et menneske fra Jorden og et væsen fra en anden planet. Denne gang var kontakteren en mr. Basil van den Berg fra Johannesburg. Jeg har altid været tilbøjelig til at tro på Adamskis beretninger, og da mr. van den Bergs kontakt hovedsagelig drejede sig om Adamskis symboler, var jeg højst interesseret i at lære mr. van den Berg personlig at kende. Vi begyndte at korrespondere sammen. Jeg var meget imponeret af hans beskedenhed, oprigtighed og ligefremhed. Sluttelig aftalte vi at mødes.

Det er svært at beskrive mine følelser og tanker, da jeg om morgenen den 2. august gik ned ad Eloot Street i Johannesburg. Da jeg kom til et bestemt hjørne bemærkede jeg en høj, slank mand med venlige øjne, som stod og betragtede de forbigående mennesker. Det var Basil van den Berg. Jeg vekslede håndtryk med den mand, hvis kontaktberetning var en sensation i Sydafrika, og som hævdede at være i besiddelse af de formler, som kunne åbne os vejen til stjernerne. Vi fandt en tesalon med et roligt hjørne. I min mappe havde jeg et nummer af „Flying Saucer Review“ for jan./feb. med professor Homets forbavsende opdagelser af omtrent de samme symboler fundet i det nordlige Brasilien som Adamskis symboler. Jeg bemærkede, at min ven havde medbragt en tyk dokumentmappe og et mærkeligt apparat, som han overlod mig til nærmere eftersyn. Det var en del af en motor, som han havde konstrueret efter angivelse af de tydede Adamskisymboler og af hvilke et fotografi allerede er offentliggjort. Motoren syntes at være af stål. Jeg gjorde en bemærkning om dens vægt og om følelsen af, at den syntes „levende.“ Han smilte og sagde: „Det glæder mig, at De føler, at den er „levende“. Se her, her er magneterne.“

Derefter beskrev han i alle detaljer betydningen af motorens dele og viste mig sine papirer, som beviser, hvilket gevaldigt arbejde konstruktionen havde været. Der fandtes bogstavelig talt hundreder af trekantlignende tegninger, som syntes at passe ind i en hovedtegnning. Jeg nikkede samstemmende, som om jeg havde begrebet det hele, men samtidig gjorde det

mig ondt, at hans videnskabelige oplysninger netop skulle træffe på en teknisk uvidende. „Basil“, tænkte jeg, „De har aldrig været mere sikker på, at intet kunne forrådes end netop nu. Jeg forstår intet af dette.“

Han må have opsnappet disse tanker, for pludseligt sagde han: „Nå, hvad har De så i det tidsskrift, som De sagde, De ubetinget måtte vise mig?“

Jeg overvejede, hvorledes han mon ville reagere, når jeg viste ham professor Homets brasilianske hieroglyffer. Et øjeblik var han målløs. Så sagde han: „Det er forbavsende, ja fantastisk. Tegningen står på hovedet, men se en gang disse symboler. „Derpå viste han mig to aftryk af Adamskis symboler, og jeg bemærkede, at disse aftryk var langt bedre end reproduktionerne i Adamskis bog „Flyvende tallerkener er landet“. Han sammenlignede så Adamskisymbolerne med professor Homets symboler og henledte stærkt bevæget min opmærksomhed på talrige tilsyneladende overensstemmende punkter mellem disse to sæt symboler.

Vor te var i mellemtiden blevet kold, men det var uden betydning. „Må jeg låne tidsskriftet til nærmere studium,“ spurgte han. „Med fornøjelse,“ svarede jeg. „Nu er klokken blevet mange, og folkene fra „Stem“ bør vi ikke lade vente længere.“ De vidste besked med mit besøg i Johannesburg og ville gerne interviewe os sammen.

Da vi var på vej mod „Stem“s redaktion, forklarede mr. van den Berg mig tredimensionale aspekt i Adamskifotografierne, og hvorledes han stadigt opdagede nye symboler, når han påny undersøgte dem under forstørrelsesglas. „Det er, som om der overhovedet ingen ende findes på alle disse detaljer. Hvilke strålende videnskabsmænd må disse venusianere ikke være, når de kan omsætte deres symboler til dette Adamskifotografi. Ved De,“ fortsatte han, „at jeg arbejdede dag og nat for at finde koden. Ofte var jeg på nippet til at opgive det hele, men så begyndte jeg igen, indtil mit arbejde kronedes med et resultat. Så konstruerede jeg motoren. Alle enkeltheder var angivet. Jeg vil aldrig glemme den dag, da min første motor var færdig. Den fungerede upåklageligt. Det var på min fødselsdag ... Og så traf jeg „mesteren“.“

Jeg spurgte ikke om enkeltheder. Vi havde nu nået „Stem“s bygning. Trykmaskinernes drønen lød

op til os fra kælderen, og jeg erindrede mig tiden for ca. 30 år siden, da jeg selv havde arbejdet i et trykkeri. Dengang vidste endnu ingen noget om flyvende tallerkener.

Vi trådte ind i et rummeligt kontor. Selv om jeg var forberedt på at forsvare flyvende tallerkener og deres piloter, viste dette sig unødvendigt. Vi var i selskab med oprigtige venner. Også de „troede“.

Det var en interessant oplevelse og interviewet varede næsten tre timer. Atter blev professor Homets symboler diskuteret. De blev den følgende søndag offentliggjort som illustration i en artikel herom, og jeg var imponeret af redaktørens oprigtighed.

Senere fulgte jeg mr. van den Berg til hans bus, efter at han havde fortalt mig mere om sine kontakter. Jeg kan ikke bedre beskrive dette, end ved at citere uddrag af et af hans breve:

„Jeg må straks korrigere en forkert fremstilling i „Stem“ af min kontakt med en broder fra en anden verden. Den første gang bragte han mig tilbage til den rigtige vej under mit arbejde med tydingen af symbolerne, da jeg efter fem års arbejde var kommet i tvivl om den rigtige vej — på en tid, da motoren skulle have været færdig. Den anden kontakt var kort og bekræftede kun den første. Han medbragte ikke selv tegninger, således som berettet, og han hjalp mig på ingen måde med tydingen. Jeg gentager: han viste mig kun den vej, som jeg skulle følge, fordi jeg var kommet bort fra den rigtige og også havde mistet den telepatiske forbindelse med „mesteren“ gennem min egen sindsbevægelse (emotion). — Dette var den eneste grund til dette besøg. Siden da har jeg fundet ud af meget mere og afsløret en kæmpemæssig ny viden. Broderen klargjorde overfor mig dårsken af mine følelsesudbrud, og siden da har jeg passet på, således at den telepatiske forbindelse stedse har været klar og intakt.

Det er mit mål at bevise Adamskis ægthed overfor såvel venner som fjender, og at disse symboler ikke stammer fra denne verden. Jeg kunne meget let udgive denne opfindelse for min egen uden overhovedet at omtale symbolerne, og intet menneske på denne planet ville ane noget herom. Ikke engang Adamski.“

Jeg tror på Basil van den Berg på samme måde, som jeg stedse har troet på George Adamski.

Slej „Flying Saucer Review“ novbr./decbr. 1962.

Nicap får to nye medarbejdere

Dr. Charles Olivier, præsident for „Den amerikanske meteor Organisation“, er trådt ind i NICAP som medarbejder. Han har udtrykt håbet om, at „hans tilstedeværelse vil opmuntre flere UFOiagttagere til at meddele deres observationer for derigennem at sprænge den officielle hemmeligholdelse.“

Dr. Oliver, som har frekventeret universitet i Virginia, blev senere leder af det astronomiske fakultet i Pensylvanien og samtidig direktør for observatoriet, der var tilsluttet universitetet. Dr. Olivier er forfatter til bidraget om meteoror i „Encyclopedia Britannica“. Han er ligeledes forfatter til et standardværk om meteoror.

„UFOtemaet“, siger dr. Olivier, „skulle undersøges videnskabeligt, hvad der i øjeblikket er umuligt på grund af undertrykkelse af talrige kendsgerninger, tilmed da man latterliggør iagttagelser af skolede fagfolk. . . .“

Oberst J. Bryan, der for nylig er blevet pensioneret, er ligeledes blevet medlem af NICAP. Sidst har han forrettet tjeneste under general Nordstad. Inden han kom til luftvåbnet, var han kaptajn af reserven ved marinen. Han er tildelt flere krigsmedaljer.

Oberst Bryans mening om UFOs lyder således:

„Objekterne er virkelige og styres intelligent, og offentligheden skal vide dette.“

Ved siden af sit arbejde er han forfatter til bl. a. bøgerne „The Admiral Story“ og „Aircraft Carrier“ og flere andre bøger.

Kort efter sin afgang fra universitetet i Princetown var han beskæftiget som journalist ved flere aviser.

NICAP kan prise sig lykkelig over at have vundet disse to mænd som medarbejdere.

UFO-investigatør, juli/august 1962.

Oversætter: Slej.

OBS — OBS — OBS!

Vi efterlyser fotografier fra kongressen — alle gode eksemplarer købes til SUFOI's arkiv.

Skriv venligst til SUFOI, Sunds og opgiv pris, gerne allersnarest.

UFO-observationer over Skandinavien

Ought to be translated

I tidsrummet 13. april til 11. maj 1963 er der til SUFOIs Rapportcentral indkommet i alt 9 rapporter, hvoraf de 7 er fra 1963. Der er i denne måned ikke indkommet nogen detektorvarslinger.

Månedens første rapport er fra Harstad i Nord-Norge. Den 4. april kl. 08,15—08,30 ses fra kajen ved sildeoliefabrikken „Mercur“ et rundt, skinnende objekt på den nordøstlige himmel. Vor observatør hedder G. Gundersen og er chauffør på fabrikken, men foruden Gundersen så ca. 20 andre fra fabrikken objektet.

Objektet, der var blankskinnende, var forsynet med en lille, hvid hale, der syntes at forsvinde af og til. Objektets kurs var fast, men hastighedsændringer forekom af og til. Objektet forsvandt i skyer.

Hr. og fru Mortensen, Valby, havde den 8. april iagttaget satellitten Echo 1. Efter at den var forsvundet, sås i samme retning pludselig et stærkt, rødt lys, som man i første omgang tog for et fly. I kikkert kunne man imidlertid se, at objektets form var rund, og at det ikke var forsynet med vinger. Objektet stod stille i nogle minutter, hvorefter det kom nærmere, samtidig med at lyset skiftede fra rødt til hvidt og nærmest grønt. Under objektet sås to lysstråler. Uden at ændre hastigheden forsvandt objektet i horisonten. Observationstid 15 minutter.

I lighed med sidste måned er der næsten kun rapporter fra København og omegn. Her er endnu et par stykker:

Hr. B. Nielsen så den 13. april kl. 22,40 4 matte, stjernelignende objekter med kurs SV-NØ. Deres lys var konstant, og de sås kun kort tid, da bygninger dækkede for udsigten. Kl. 22,45 sås to mage til og med samme kurs. I forhold til de fire første var de lidt uldne i kanten. Kl. 22,55 kom endnu ét og kl. 23,10 to objekter, alle identiske i størrelse og udseende med de første. Objekterne havde en hastighed, der svarede til 30 buegrader/minut.

Konditor W. P. fra Virum havde sat sit vækkeur til at ringe kl. 03,30 den 27. april. Kl. 03,35 hørte han en summen som fra en bikube og gik til vinduet for at se, hvor lyden kom fra. Hr. W. P. så da et stort, rektangulært objekt, hvis længde var ca.

5—6 gange dets højde. Objektet så ud som en halv snes oplyste vinduer adskilt på midten af et par mørkelagte vinduer. Objektet bevægede sig temmelig langsomt over himlen med retning fra sydøst mod nordøst. To gange stod objektet stille i et minut. Lige inden det satte sig i gang igen, kom der hver gang et meget kraftigt nedadrettet lysglimt fra det mørkelagte parti. Glimtet sammenlignes med en enorm kraftig blitzpære. — Efter andet ophold forsvandt objektet bag træer i horisonten, og lyden døde stille bort. Lyden beskrives som værende så svag, at den ikke ville være blevet hørt, såfremt der havde været bilstøj på vejen, eller hvis der bare havde været fuglefløjt. Lyden hørtes også, da objektet var stillestående.

Sidste observation er fra den 30. april, hvor frk. Hanne Rasmussen kl. 2030 ser et ti-ørestort, rosa-farvet objekt mod den overskyede himmel. Objektet blev set ved Ørstedparken i København. Efter 4 sekunders forløb slukkedes objektet brat. Der havde ikke været nogen bevægelse at spore.

Vi vil også gerne høre om Deres observation.

Scandinavian UFO-Sightings

We have received information of 9 sightings since 13th April, of which 7 were from 1963.

April 4th 1963: Harstad, Norway. A circular bright shining object with a little white tail seen by many between 0815—0830. Direction: SW—NE. Object disappeared in clouds.

April 8th: Copenhagen/Denmark. An elliptic with a pulsating light changing colour from red to white and greenish went over the sky in 15 minutes: It had change in speed and direction. Time: 2050—2105.

April 13th: Copenhagen/Denmark. Time: 2240—2310. Four times during that period starlike objects travelling SW—NE were seen. In all 9 objects were seen. Duration of each observation: 4 seconds only as buildings were hiding the objects.

April 27th: Copenhagen/Denmark. A rectangular object with lit windows except in the middle of it was moving slowly across the sky in direction SE-

Ne. Two times in stopped for at minute or so. Just before it started again a tremendous glompse of light was seen coming from the dark part of the object aimed towards earth. It looked like a very big flash-bulb was fired. The object disappeared beyond trees in the horizon. During the whole observation a faint humming sound was heard. Time: 0335.

April 30th: Copenhagen/Denmark. A circular pink object was seen in the sky for 4 seconds. No movement. Weather: Overcast. Time: 2030. *ej.*

Ungdomslejren

Der er endnu pladser ledige i SUFOI's ungdomslejr. Se omtalen i UFO-NYT, marts 1963.

Send tilmeldingen til Sunds snarest, så er De med til at lette os planlægningen. Tak.

Ny UFO-nål

SUFOI har ladet fremstille en UFO-nål af helt ny udformning. Nålen, der er af massivt sølv, har en overflade, som giver motivet — en flyvende tallerken — en plastisk næsten tredimensionel virkning.

Dette er arbejde af høj kvalitet.

12 kroner pr. stk. ved forudbetaling, ellers 12 kroner + efterkrav. Ca. 3 ugers leveringstid — 8 dages returret! Anfør venligst, om De ønsker nålen leveret med plade til knaphul, med sikkerhedsnål eller med lodret nål til indstikning i revers.

Bestilling sendes til Sunds.

Solens sønner

Den *engelske* udgave af professor Marchel Homets bog kan nu bestilles gennem SUFOI.

Bogen koster 35 kroner + porto og opkrævning, i alt 38 kroner.

Bindende bestilling skal være SUFOI i hænde senest 17. juni, hvorefter samlet bestilling afgives til professoren — leveringen finder sted ca. 2 måneder senere. *HC.*

Basil van den Berg

og

George Adamski

Jeg griber her lejligheden til at meddele så mange læsere som muligt om kendsgerningerne vedrørende mine opdagelser i de sidste ti år begyndende i 1953, da en af de mest omstridte bøger om UFOtemaet udkom — nemlig Desmond Leslie og George Adamskis bog: „Flyvende tallerkener er landet“.

Mange bøger er skrevet om UFOs og „flyvende tallerkener“, men i kraft af mine egne opdagelser kan jeg med fuld oprigtighed sige, at den af George Adamski skrevne bog er den allervigtigste. Jeg siger dette, fordi han med megen mod indtrængende og oprigtigt har forsøgt at bringe verden den enkle, usminkede sandhed om fænomenerne på vor himmel.

Jeg sagde indtrængende og oprigtigt, fordi jeg nu har uigendrivelige beviser til såvel videnskabsmænd som ikke-fagfolk for, at Adamskis påstand er hævet over alle angreb.

Omhyggelige undersøgelse og bedømmelse.

Jeg er ikke et menneske, som tager alt, hvad jeg læser, for gode varer uden først omhyggeligt at overveje „pró et contra“, og selv da er jeg tilbageholdende med en dom. Derfor dømte jeg heller ikke Adamskis bog: „Flyvende tallerkener er landet“, da jeg første gang læste den, fordi jeg ikke havde bevis for, om den var ægte eller fantasi.

Indtil jeg læste bogen, var min interesse for flyvende tallerkener lig NUL, da jeg ikke tidligere havde hørt eller læst om dem. Derfor kunne jeg heller ikke tage parti for eller imod. Hvad der derimod vakte min interesse, var den overraskende lighed, der var mellem Adamskis fotografier af et opklaringsrumskib og det mærkelige objekt, som under den 2. verdenskrig i tre timer havde ledsaget min bombemaskine. Dette intermezzo havde vi meldt til den hemmelige tjenestefdeling på vor base, da vi kom tilbage og havde erfaret, at sådanne observationer havde fundet sted, men at der ikke fandtes nogen forklaring herpå.

Da jeg kom til den slutning, at der kunne være en forbindelse mellem Adamskis historie og min krigsoplevelse, interesserede jeg mig særligt for det mær-

kelige budskab, som venusmanden havde kastet ned til Adamski fra et sådant objekt. Hvis der fandtes en sådan forbindelse, og bogen beroede på sandhed, troede jeg, at budskabets symboler ville give svar herpå — på den ene eller den anden måde.

Fra da af arbejdede jeg mange måneder med disse symboler og forsøgte på alle mulige måder at komme til en brugbar løsning. Til slut lykkedes det mig at finde den rigtige vej. Herved fik jeg mulighed for at kunne tyde symbolerne. Herved passede jeg naturligvis på, om denne mr. Adamski skulle have tilladt sig en spøg, eller det virkelig var tilfældet, at et væsen fra en anden planet virkelig havde sendt ham symbolerne.

Det sidste gav stødet til, at jeg ville forsøge at afsløre sandheden, da det stod mig klart, at disse symboler kunne danne grundlag for nogle af de største fremskridt vor jordiske videnskab kunne fremvise, men at det også udelukkende kunne komme til at betyde tidsspilde. Jeg skrev derfor til Adamski og bad om tydelige aftryk af symbolerne, fordi billederne i bogen gennem trykningen havde tabt en del i klarhed og skarphed. Efter modtagelsen af disse aftryk, gjorde jeg mig klar til efter bedste evne gennem et møjsommeligt arbejde at tyde tegnene uden dengang at kende det fulde omfang af den gevaldige opgave, der endnu lå foran mig. I løbet af årene der gik, lykkedes det mig at tyde mere og mere. Jeg fik informationer, som intet menneske havde drømt om, thi de afslørede i enkeltheder den fantastiske sandhed om disse flyvende objekter. De oplyser om drivkraften, om to store magnetiske motorer og giver detaljerede planer af det indre og det ydre af disse objekter, så vel for de store moderskibe som for de små opklaringsfartøjer.

Da disse motorer indtil nu ikke er opfundet på denne jord, men beskrivelsen fundet i det symbolske budskab så rejste sig det store spørgsmål: hvorfra kom dette budskab? Åbenbart ikke fra nogen på denne Jord, det står klart for ethvert barn, og derfor kan videnskabsmændene heller ikke benægte denne kendsgerning, selv om de på alle mulige måder ville forsøge dette og vildlede offentligheden.

Da min opdagelse beviser ægtheden af George Adamskis beretning og ligeledes beviser eksistensen af rumskibe udenfor vor Jord, vil jeg sammen med mr. Adamski overgive min opdagelse til Jordens menneskehed, til hvem den er bestemt.

Det er allerede for sent til enhver indblanding fra nogen side — det være sig fra regering eller enhver anden. Denne indblanding var for år tilbage forudset. Derfor blev alt, hvad der havde med denne sag at gøre, yderst hemmeligt gennemført for derigennem at forhindre ethvert forsøg på at forholde menneskeheden dette værk.

Når verden får dette bevis, som er nært forestående, er George Adamski én gang for alle retfærdiggjort.

„Flying Saucer Review“, decbr. 1962.
Oversætter: Slej.

Filosofi

Kosmisk bevidsthed

Hvad betyder „Kosmisk bevidsthed?“ Det er ikke nemt at forklare med de få ord, der kan trykkes i dette newsletter, men jeg kan prøve at antyde det.

Mennesket er det eneste væsen, der af Skaberen er betænkt med tre udtryksformer. Vi vil nævne den mentale fase først. *Sindet* er begavet med en fri vilje til at vælge og skelne, mest med hensyn til det, man forstår ved den materielle eller virkelige side af livet. Det bedømmer ved hjælp af *sanserne*, som påvirker sindet, og således opstår personligheden eller ego'et. Det, der er skabt på denne måde, har en afslutning og kaldes kødeligt.

Jesus og andre store messias'er har udtalt, at alt, hvad der er kødeligt, skal dø. Dog, det kødelige sind er udstyret med *bevidsthed*, der udgør den tredje del af mennesket. Sindets sanser er følelse-mæssigt forbundet med denne bevidsthed og kan ikke fungere uden den. Imidlertid kan denne bevidsthed fungere uden sanserne eller sindet. Dette betyder, at den bevidsthed, der indgiver sindets følelser, i virkeligheden er kosmisk bevidsthed.

Hovedformålet for det kødelige sansesind er at gøre sig dette klart og virkelig selv ville denne altomfattende bevidsthed. Her eksisterer ikke længere sympati eller antipati, ej heller diskriminationens lov, og det kødelige sind bliver et med den kosmiske bevidsthed, da det hedder: „Ske ikke min, men din vilje“. Det er på dette tidspunkt, at den sande kristne ånd bliver født inde i os. Ordet Kristus kom fra den kosmiske bevidsthed som et lille afsnit af helheden, udtrykt gennem en enkelt form. Dette er

grunden til, at Jesus sagde: „Jeg giver eder mælk og ikke kød, for I er børn i Kristus“.

Den virkelige Guds søn eller datter er denne kosmiske bevidsthed, som er livet og kraften bag alt i universet. *Det* er det udødelige. Når vi først er klar over dette og lever efter det, kan vi sige: „Jeg og Faderen er ét“. Dette er livets mål, hvor enheden føles og kommer til udtryk, og hvor adskillelsen ikke længere føles, således som tilfældet er i dag.

Det var gennem Kristus, at Jesus som menneske blev forenet med Faderen. Det er denne bevidsthed, der — som Kristus — fører os tilbage til det hjem, hvorfra vi er kommet bort og faret vild i virkningernes verden. Vi er forfaldet til at tilbede disse virkninger i stedet for ophavet til dem alle. Sagt på en anden måde: Vi er blevet en isoleret manifestation af verdensaltet, hvor personligheden er fremherskende i stedet for at det burde have været det universelle, således som det er bevidsthedens natur. På grund af dette må vi som personer betragtet påvirke hverandre — behage eller mishage —, så at vi aldrig kender til varig fred. Fred vil først forekomme, når den enkeltes bevidsthed er kosmisk.

I denne kosmiske bevidsthed er der ikke sådanne begreber som sympatier, antipatier eller forskelsbehandling, for alle manifestationer er en del af helheden uden begyndelse og uden ende. Den kosmiske bevidsthed er ophav til dem alle. Lad mig for at gøre det mere forståeligt komme med et eksempel: Kan tanken skabe et menneske, således som vi kender det? Nej! Hvad er det da, der skaber et menneske inden i et menneske — og som gør det perfekt, uden at det menneskelige sind griber ind?

En moder er sig bevidst, at der sker en skabelse inden i hende, men hun kan ikke forestille sig, hvordan det fuldbyrdes — kun at det sker. Skaberen, der er bevidstheden, gør moderen opmærksom på, at skabelsen finder sted i hende. Hendes forstand kan muligvis ikke sige hende, hvad der sker, men bevidstheden i hende kan, fordi den er et med den, der ved alt.

Den menneskelige tanke kan end ikke skabe et græsstrå. Alt, hvad menneskets intellekt kan gøre, er at øge ophobningen af menneskelige fejltagelser i et forsøg på at tilfredsstille sig selv såvel som det samfund, det er en del af. Således vil det fortsætte, ind-

til denne „min-vilje“ bliver til en „din-vilje“ eller til den „kosmiske vilje“.

Den kosmiske eller bevidste vilje betyder interesse for den kosmiske livsførelse, hvor det personlige og egeninteressen træder i baggrunden. Ikke således at vi skal opgive vor personlighed, men vi skal stræbe efter at lade den smelte sammen med den kosmiske bevidsthed, der er det evige liv. Den som prøver at redde sit (personlige) liv, skal miste det, men den, der mister sit (personlige) liv, skal have evigt liv. Kosmisk bevidsthed er dette liv. I det eksisterer ingen frygt. Kosmisk bevidsthed er bevidst kendskab til en vågen bevidsthed.

Alfr. Hansen.

G. Adamski.

Notits fra Honey

Mange nye ting ligger foran os i 1963. Dette bliver året, hvor nogle virkelig fængslende nyheder skulle nå ud til offentligheden fra verdens videnskabsmænd. Det forårsager også to vigtige forandringer her i Californien.

Først og fremmest har jeg ændret navnet på denne publikation til S. P. Newsletter. Et nyt „hoved“ vil genspejle denne publikations videnskabelige tendens, men indholdet vil i al væsentlighed følge de samme retningslinier, som er kommet til udtryk i de tidligere numre. Artiklerne i den nærmeste fremtid vil behandle emner som: „Er udforskning af rummet billigt af Gud?“ Mere om psykisk bedrageri i Tal-lerken-sagen. En artikel om den nyeste satellit fra Hughes Aircraft Company, Syncom. Oplysning fra Dødehavsrullerne. Flere rapporter fra andre lande, incl. fra Desmond Leslie. Og meget andet.

Adamski har ændret sine i dette newsletter tidligere offentliggjorte planer, og har bosat sig i et nyt hjem — 314 Lado de Loma Drive, Vista, California. Også han benytter et nyt navn. I stedet for navnet „Cosmic Science,“ vil han anvende navnet „Science of Life“. Science of Life-forelæsninger vil blive afholdt hver søndag eftermiddag fra 1330 til 1600 på hans ovenforanførte adresse. Adgang mod erlæggelse af en donation.

Som omtalt i slutningen af „Flying Saucers Farewell“ vil i fremtiden to områder blive dækket — den filosofiske side og den videnskabelige eller tekniske

side. Adamski vil undervise i den filosofi, han har lært, som omtalt ovenfor. Jeg vil her i dette newsletter koncentrere mig om den videnskabelige og tekniske side og fremkomme med de seneste autoritative oplysninger, stammenre både fra rumfolkene og fra videnskaben.

En ny bog, „The Secret Sayings Of Jesus“ kan nu fås ved henvendelse til C. A. Honey. Den indeholder en oversættelse af Nay Hammadi-rullerne, der blev fundet i Ægypten, og som tåler sammenligning med Dødehavsrullerne. Den er indbundet i stift bind, koster 3,50 dollars og anbefales dem, der er interesseret i dokumenter, der har relation til Jesu første år.

For dem, der ønsker en engelsk oversættelse af Dødehavsrullerne, har jeg et hæfte til 95 cent. Det er et omfattende værk med noter, kildeoplysning, analytisk indholdsfortegnelse og bibelske citater og sammenligninger. Mange andre hæfter om rullerne er opført på side 14 i det sidst udkomne katalog. Hvis De ikke allerede har et eksemplar af dette katalog, så skriv efter det. Jeg vil gerne anbefale „There Is A River“, historien om Edgar Cayce af Thomas Sugrue til 75 cent. Filosofien i det sidste kapitel er for 85 % vedkommende i overensstemmelse med rumfolkenes. Man kan lære meget af denne bog. Som jeg før har sagt: Brug mine optegnelser som en vejledning til god, belærende læsning. Køb dem lokalt, såfremt det kan lade sig gøre, eller bestil dem gennem mig. Jo flere synspunkter, De stifter bekendtskab med, blandt andet gennem læsning, jo bedre udrustet står De overfor den viden, der snart vil blive givet verden.

C. A. Honey.

Svend Larsen.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål: *Kan De sige mig, om Benders bog „Flying Saucers and the three men“ er sand, eller om den er baseret på sandhed? Jeg ønsker ikke at smide mine penge ud på bøger af den slags, uden De har sagt god for dem.* (M. V., Californien)

Svar: Jeg har læst den af Dem nævnte bog, og den omtaler i detaljer hændelser, som mange men-

nesker virkelig har været udsat for. Jeg har personligt været i kontakt med mennesker, som har været ude for nøjagtigt det samme, og som kom til mig om hjælp. Eftersom tiden nu er moden til at frigive kendsgerningerne bag disse hændelser, forbereder jeg for tiden en to-sidet artikel, der vil forklare, hvad der virkelig foregår, og grunden til, at disse hændelser finder sted.

Begivenheder som dem, der er omtalt af Bender, bliver ikke forårsaget eller godkendt af rumfolkene. Mange af de ting, Bender blev fortalt, var løgne, der skulle tjene et ganske bestemt formål. Sådanne tilfælde er „arrangeret“ af det, vi kalder „Tavshedsgruppen“ eller med andre ord af den organisation af enkeltindivider, som med vold over modstand mod det udviklingsprogram, som „står“ for.

Sådanne foreteelser tjener et formål, nemlig at skabe forvirring samt skjule den virkelige sandhed bag mere og mere nonsens, i den hensigt fuldkomment at føre gennemsnitsmennesket bort fra den vej, der fører til forståelse. Eftersom så mange mennesker oplever disse ting, tjener de som en tilsyneladende bekræftelse, og mange begynder at tro på hændelserne og de med disse forbundne historier. Læg i denne forbindelse mærke til en artikel, der snart vil fremkomme i dette newsletter.

Man kan finde noget godt i en hvilken som helst bog, om et hvilket som helst emne, og jeg synes ikke, jeg kan opstille mig selv som dommer over, hvad man bør læse, og hvad man ikke bør læse. Selv Benders bog vil tjene et godt formål, hvis de i bogen omtalte kendsgerninger bliver kendt i en større kreds, idet den så vil tjene til at advare andre om, hvad man skal undgå. (De i bogen omtalte tilfælde havde sin årsag i psykiske og astrale tilhængere). Derfor, enhver må selv undersøge alle erklæringer og historier og dømme om deres rigtighed.

Spørgsmål: *Er rumfolkenes fysiske legemer af samme form og struktur, når de befinder sig her på Jorden, som det er, når de befinder sig på deres egne planeter? Eller forandrer de form, når de besøger os.*
(Colette Frishkey, Texas).

Svar: For det meste som resultat af forkerte oplysninger, der stammer fra „psykiske eller mentale“ kontakter, er der mange mennesker, der stadig tror, at

folk på andre planeter ikke er i besiddelse af et fysisk legeme, således som tilfældet er med os. De tror, at når disse mennesker ønsker at aflægge os et besøg, må de omskabe sig, så de får en menneskelig skikkelse. Dette er ikke sandt.

Når folk fra de meget højere udviklede planeter i vort solsystem ønsker at besøge Jorden, gør de det i nøjagtigt den samme skikkelse, de har på deres hjemlige planet. En persons „oprykning“ angår kun „sjælesindet“ eller „det virkelige selv“ og har intet at gøre med det fysiske legeme.

Enhver af os kan stige op i en flyvemaskine og rejse til et hvilket som helst land i verden. Vi gør det i vore egne legemer. Nøjagtigt det samme er tilfældet med mennesker fra vore naboplaneter, der aflægger besøg på Jorden.

Spørgsmål: *Kan De sige mig, om Adamski har skrevet noget, siden hans sidste bog udkom?*
(B. R., Montreal, Canada).

Svar: Adamski arbejder i øjeblikket på en ny bog. Når den er færdig, vil meddelelse derom blive givet i dette newsletter.

Spørgsmål: *På side 175 i ITSS, sagde Firkon idet han talte om observationerne i Brush Creek, Californien i 1953: „Disse observationer var virkelige, skønt maskiner og mennesker ikke tilhører vor gruppe“. Hvor mange forskellige grupper findes der, og kender alle grupper eksistensen af formålet med samtlige øvrige grupper?*

(L. F. Arkansas.)

Svar: Jeg har kun modtaget oplysning om 6 grupper, der arbejder her, skønt der sikkert er flere. Hver af grupperne ved, der er andre foruden dem, men de behøver ikke nødvendigvis at vide, med hvilket formål, de andre er her, eller hvem de er. Dette tjener som en sikkerhedsforanstaltning for det altomfattende program.

C. A. Honey/Svend Larsen.

Spørgsmål:

Det ville glæde mig, om De ville besvare følgende spørgsmål, da jeg er overbevist om, det har almen interesse. Hvorfor sagde Jesus (i Lukas 14,26), at uden en mand hadede sin fader og moder, kunne han ikke blive discipel? Hvorfor skulle Jesus tale

om had? Jeg talte med en præst om det, og han fandt skriftstedet meget forvirrende. Faktisk blev han vred på mig for overhovedet at have bragt spørgsmålet på bane.

I Adamskis bog ITSS fik vi at vide, at Jesus oprindelig kom fra Venus. Kom Djævelen eller Satan også fra Venus? Et andet navn for Satan er Lucifer, og de gamle kendte Venus under navnet Lucifer.

Vi har fået at vide, at Jesus fødselsdag var i december, og vi fejrer den i den måned som julen, men kendsgerninger er fremkommet, der viser, at Jesus umuligt kunne være født i december. Hvordan blev fødselsdagen flyttet til december?

Richard Ogden, P. O. Box 9005, Seattle, Washington.

Svar:

Læg først og fremmest mærke til én ting. Det er næsten umuligt at oversætte en tanke, udtrykt på ét sprog, således at oversættelsen fuldstændig dækker den samme tanke på et andet. På den tid, Bibelen blev oversat, vidste oversætterne praktisk talt intet som helst om de forhold, der herskede på Jesu tid. Hertil kommer, at det eneste, de kendte til Bibelen var de dogmer, datidens kirker fandt for godt at udstede. Alle måtte anerkende disse dogmer, og ingen fik lov til at studere Bibelen selvstændigt og derved danne sig sine egne meninger.

Korrekt oversat viser det sig, at Jesus sagde, at ingen sand discipel kunne følge Hans lære, medmindre han satte den over alt andet, incl. sin egen familie. Det svarer til, at man siger til en tyv, at den eneste måde, han kan undgå at komme i fængsel på, er ved at holde op med at stjæle. Ærlighed må sættes over alt andet.

Hvis vi antager, at ordet „had“ er den rigtige oversættelse, da betød det ord for to eller tre tusinde år siden noget ganske andet, end det gør i dag.

Efter min opfattelse eksisterer en person ved navn Satan eller Djævelen ikke i kød og blod, således som Jesus gjorde det.

Der eksisterer en kraft i verden, der kunne blive fremstillet som Satan, men jeg foretrækker at anvende en helt anden identifikation for at formindske forvirring, der ellers let vil kunne opstå. Navnet Lucifer eller Satan er af Adamski anvendt symbolsk til at beskrive dødelige „sansesind“. Den uønskede kraft, der findes i verden i dag er den samlede

masse af alle de uønskede dele, der findes i sansesindet i alle mennesker.

Ligesom „krage søger mage“, forener de uønskede tanker sig og danner en umådelig beholdning, hvorfra den person, som ikke har udviklet sig til et højere niveau af lærdom og forståelse, forsyner sig. Dette er kilden til megen menneskelig elendighed i dag og kilden til meget af det nonsens, der kommer ud af de fleste seancer og psykiske kontakter. George Adamskis kursus i telepati forklarer alt dette mere detaljeret.

Med hensyn til spørgsmålet om december og Jesu fødselsdag, vil dette senere blive besvaret i serien om oprindelsen til de religiøse ritualer. De vil se, at højtideligholdelsen af d. 25. decb. stammer fra en hedensk fest, hvor man fejrede solgudens (Nimrod-Bål's) fødselsdag; den er omtalt i det gamle testamente som en vederstyggelighed overfor Gud. Jeremias 10: 1—6 beskriver oven i købet juletræet som anvendt på den tid.

Datoen for Jesu fødsel er fuldstændig ukendt, men sandsynligheden taler for, at han er født i slutningen af august eller i begyndelsen af september, formentlig 6 måneder efter den jødiske påske. I alle tilfælde var det tidligt på efteråret og ikke om vinteren.

C. A. Honey Svend Larsen.

Astralt og psykisk bedrageri indenfor UFO-forskningen afsløret

Tiden er nu inde til at afsløre nogle af de oplysninger, der er blevet holdt tilbage for offentligheden af Adamski og mig selv. Jeg har indtil nu følt, det var for tidligt at komme frem med disse oplysninger. Adskillige ting er imidlertid hændt, der har fået mig til at skifte mening. Benders bog „Telling all“ var en af grundene. En anden var, at folk, der var indblandet i noget lignende som det, Bender fortæller om i sin bog, kom til mig for at få hjælp.

En del af de mennesker, der kom til mig om hjælp, oplevede mareridt af psykisk og astral karakter som, såfremt det ikke blev bragt til ophør, ville have medført deres totale psykiske sammenbrud. Folk overalt

i verden gennemgår nøjagtigt det samme, og det er nu tiden til én gang for alle at gøre klart, hvorfor sådanne ting forekommer, og af hvilken grund tilfældene efter al sandsynlighed i løbet af de kommende måneder vil tage til i hyppighed.

Adamski har gjort det klart, både i sine bøger og i sine foredrag, at de rumfolk, han har haft kontakt med, ikke har beskæftiget sig med astrale eller psykiske kontakter. I psykiske publikationer læser vi, at lederne af psykiske kulter fortæller, at Adamski i virkeligheden fortog sine rejser på et astralt plan, men ikke selv var klar over det og derfor troede, han foretog dem fysisk. Dette er det rene vrøvl.

Hvorfor vil rumfolkene ikke have noget at gøre med psykiske eller mentale kontakter? (Indtryk modtaget ved hjælp af telepati, er ikke mentale kontakter). Svaret er meget enkelt. Fordi den menneskelige hjerne farver og fordrejer de oplysninger, der kommer, i overensstemmelse med det enkelte menneskes forudfattede ideer og indstilling. Dette er en af grundene til, at de fleste af de såkaldte budskaber, der udgives for at stamme fra rumfolk, ikke er andet end en gang barnlig vrøvl. Rumfolk *bruger ikke* medier.

Adamski har fortalt, at han mange gange har følt stærk tilskyndelse til at tage til ørkenen, eller til et andet sted, idet han hver gang var overbevist om, det var en tilskyndelse fra rumfolkene. Mange gange, når man så kom til stedet, skete der intet. Det var hans egen ønsketænkning, der spillede ham et puds, men han følte det, som om det var virkeligt.

Selv de af rumfolkene, der er tilstrækkeligt udviklet til at anvende telepati, søger jævnligt bekræftelse for at kontrollere, om indtrykkene er korrekte. De mange UFO-publikationer, som indeholder en mængde læsestof, der efter sigende skulle være diktet af et væsen fra et højere plan eller en højere udviklet verden, er direkte vildledende. Rumfolk har intet med dette at gøre. Det meste af materialet kommer fra mediets egen underbevidsthed i forbindelse med ideer og tanker, avlet i forvirrede hjerner på denne planet. Jeg vil ikke hermed sige, at alle psykiske og astrale fænomener er svindel. Meget af det er ægte nok, men bliver sædvanligvis tydet forkert. Mange astrale og psykiske foreteelser forekommer fuldkommen som beskrevet af de mange, der har haft kontakt, men med én væsentlig forskel: rumfolk er ikke indblandet. Men en djævelsk gruppe

er indblandet i de fleste af disse kontakter og bruger det enkelte menneskes modtagelighed og/eller lettroenhed mod ham selv.

Adamski har mange gange rådet folk til at være forsigtige over for personer, der hævdede at være rumfolk, men som i virkeligheden var bedragere, der af en eller anden grund ønskede at stikke dem blå i øjnene. En kvinde var blevet narret i en sådan grad, at hun var overbevist om, at rumfolk havde fordret, at hun skulle faste i flere dage. Som en følge af denne faste døde hun på et hospital i en af de amerikanske øststater. Folk må være absolut forblinded for at tro, at rumfolk kunne forlange noget sådant. Alt for mange mennesker bliver udsat for overlast til, at jeg bare kan sidde stille og se til. Jeg erklærer de velmenende, men bedragne mennesker, der uden tvivl virkelig tror, de har kontakt med rumfolk, krig. Jeg tror, de fleste ikke er klar over, at de holder folk for nar. Her følger lidt af det, der går for sig.

Fornylig blev en mand her i Californien opsoget af tre mænd i sort tøj, som i al fortrolighed oplyste ham om, at de var sendt fra Mars for at beskytte ham mod en ond marsiansk rummand ved navn Monka. (Navnet lyder bekendt, dette navn er brugt adskillige gange i den psykiske lejr). De fortalte, at Monka ville forsøge at dræbe ham, og at de var interplanetare rumpolitifolk, sendt herved for at arrestere Monka.

En af de ting han bemærkede ved den af mændene i sort, der viste sig at være lederen, var, at han havde et mærkeligt udtryk i øjnene. De forekom ham at udsende stråler af lys, og han havde en fornemmelse af, at de så tværs igennem ham. De hypnotiserede og dominerede ham fuldkomment, indtil han hjælpeløst underkastede sig deres vilje.

Så snart han på grund af hypnosen var helt under deres kontrol, forandrede de deres historier og skræmte ham med trusler rettet både mod ham selv og hans hustru. De sagde, at hvis han ikke gjorde nøjagtigt, hvad de beordrede, ville de føre ham og hans hustru til en laverestående planet og efterlade dem der uden muligheder for at slippe bort igen. I sin forvirrede tilstand troede han, mændene var, hvad de udgav sig for at være, og var lamslået af rædsel. Da han kom hjem og opdagede, at hans hustru var blevet bortført af en af disse mænd, var han så rystet, at han kom over til mig og bad om

hjælp. Til sidst gik det op for ham, at rumfolk ikke var indblandet i hans vanskeligheder.

Et motiv må der nødvendigvis være til alle disse foreteelser, og i dette tilfælde var det penge. Min ven havde to patenter på elektro-statistiske opfindelser, som mændene prøvede på at komme i besiddelse af. Man satte hårdt mod hårdt mod „de tre mænd“, og svindelffæren løb ud i sandet. Det var denne begivenhed, der fik mig til at tænke, at tiden nu var inde til åbent at angribe disse personer, der fungerer som redskaber for „tavshedsgruppen“.

Der findes også andre motiver end penge. Når en person udvikler sig til et punkt, hvor han begynder at blive en trusel mod disse bedrageriske grupper fortsatte eksistens, bliver han bearbejdet på forskellige måder. Ligeledes, hvis en eller anden kommer for tæt på sandheden om de flyvende tallerkener eller begynder at overbevise alt for mange mennesker om deres eksistens, og hvorfor de er her, vil „tavshedsgruppen“ forsøge at gøre ham tavs eller true ham til at standse sin virksomhed. Det fænomen, som Bender har omtalt, er typisk for den anvendte taktik.

Gruppen i Seattle, hvor jeg første gang kom med i UFO-undersøgelser, har haft nogle oplevelser i den retning. En af mine venner kom meget træt hjem fra arbejde en aften sent. Idet han trådte ind i sin dagligstue, følte han en „isnende rædsel“, noget, han ikke før havde oplevet. Han kunne ikke ryste denne følelse af sig og besluttede derfor at gå en tur.

Da han igen trådte ind i værelset, følte han nogen lægge en hånd på sin skulder. Der var ingen i værelset. Han satte sig i en lænestol, og pludselig så han en menneskelig skikkelse tage form i værelsets midte. Derpå fadede synet ud, og forsvandt.

Andre har haft forskelligartede oplevelser. I nogle tilfælde var det som om nogen satte sig ved siden af dem på sengen, og skønt madrassen blev trykket ned, var der ingen. Andre så fodaftryk på tæppet, som om nogen gik hen over det, og dog kunne øjet intet se. Andre igen følte det, som om der var nogen i værelset, hørte åndedrag, eller mærkede en afskyelig stank i forbindelse med disse usynlige besøgende.

Bender så manifestationer af forskellig art og havde tilsyneladende psykisk kontakt med bedragere, der hævdede at være rumfolk. Der hændte intet, som ikke adskillige gange er hændt mange andre mennesker. En del mennesker, der var mindre hel-

dige end Bender, er blevet drevet til at begå selvmord, fordi de hørte stemmer og ingen så. Andre igen kom på nervesanatorier eller var på grænsen til sindssyge.

Mange mennesker, der hører stemmer, er disse personers ofre og på ingen måde ude af balance. I et af tilfældene blev en dame ved med at høre stemmer, der bød hende brænde Adamskis bøger og mit newsletter. Dette gjorde hun, men da stemmerne blev ved, søgte hun min hjælp. Da jeg delvis forklarede hende, hvad der i virkeligheden foregik, og hvordan hun skulle bekæmpe det, tog hun straks ved lære heraf og klarer sig helt godt i dag.

Oppositionen mod Adamskis bøger og andet materiale, der kunne tænkes at øve en vis indflydelse på folks opfattelse, er ret stærk. Man prøver ved alle tænkelige midler at opnå kontrol med massernes tanker i en kæmpemæssig anstrengelse for at holde sandheden borte fra dem. Kun ved at holde folk i uvidenhed med hensyn til deres sande natur kan de beherske dem. De har stået bag mange falske kontaktberetninger og mange bøger i den hensigt at holde forvirringen gående.

Folk, der oprigtigt tror på det overnaturlige og på ånder, og som er overbevist om, at psykiske fænomener er bevis herpå, er villige ofre, eftersom en hvilkensomhelst manifestation tilsyneladende bekræfter deres ideer.

Det overnaturlige, på den måde de fleste mennesker forestiller sig det, eksisterer i virkeligheden ikke. Betegnelsen ESP*) er misvisende, eftersom det, der sker, ikke ligger udenfor det menneskelige sanssområde. Dets natur er simpelthen misforstået. Jeg har ikke til hensigt at rive forestillinger vedrørende dette emne ned blot for min fornøjelses skyld. Hvis De lærer kendsgerningerne om disse ting, vil de erhvervede kundskaber gøre Dem i stand til med held at slå igen, såfremt lignende omstændigheder skulle gøre det påkrævet. Har man én gang lært sandheden at kende, er der fremover ingen grund til frygt.

Hvis et menneske hører stemmer, ser skikkelser, der ikke findes i virkeligheden, lugter afskyelige lugte, føler, som om der er nogen, der rører ved sig, kæmper mod usynlige modstandere etc., og ikke er mentalt ude af balance, hvad kan grunden da være? Er det en illusion, eller er det virkelighed? Er det ægte eller uægte? Hvad forårsager det? Jeg vil besvare disse spørgsmål i en følgende artikel. Læs i

mellemtiden artiklen om spøgelse i UFO-NYT oktober 1962 én gang til. Læs ligeledes TELEPATI af Adamski.

C. A. Honey / Svend Larsen.

*) ESP = Extra-sensory perception: Erkendelse, der går udenom sanserne. Omtales bl. a. i Poul Goos: Hinsides vor verden, pag. 20.

Oprindelsen til vore dages religiøse forvirring

5. del:

Oprindelsen til juleritualerne

Jeg ønsker endnu engang at pointere, at jeg kun videregiver kendsgerninger om oprindelsen til mange ritualer og på ingen måde ønsker at angribe nogen religion eller kirke. Hvor om alting er, kunne man fuldkomment gøre det af med alle disse ritualer, ville den oprindelige, grundlæggende „sandhed“, der ligger bag verdens store religioner, være uforandret.

Ved at finde ud af, hvorledes disse ritualer blev skabt, bringer vi sandelig ikke noget menneskes tro i fare. Hvorledes skulle Deres tro have noget som helst at gøre med oprindelsen til den skik at anvende et juletræ eller en påskesolopgangstjeneste?

Jeg føler, at vi alle burde vide, hvorfor vi tror på noget. Vi er da sikkert ikke tilfredse med bare at tro blindt på et eller andet.

Ordet Christmas (jul) er en forkortelse af „Christ-mass“ (Kristi messe), indstiftet af kirken, den østlige (eller græske) kristne kirke i året 220 efter Kristus. Den vestlige (eller latinske) kirke begyndte at fejre den ca. 100 år senere. Datoen den 25. december blev fastlagt omkr. året 380. Forud for dette blev den 6. januar almindeligvis fejret, og visse afdelinger inden for kirken fortsatte med at fejre denne dato indtil slutningen af det 4. århundrede.

Alene fra oplysninger hentet i Bibelen ved vi, at Jesus ikke blev født ved vintersolhverv. I Lukas 2,8 læser vi, at fårene græssede på markerne om dagen, og blev bevogtet om natten. Dette viser med al ønskelig tydelighed, at det har været før den kolde regntid, der i denne del af verden begynder omkr. oktober måned.

I Adam Clarke commentary (bind 5, side 386) læser vi: „... medens de var ude, vogtede hyrderne dem dag og nat“. Endvidere: „Den første regn begyndte tidligt i måneden marshevan (midten af oktober til midten af november). Vi ved, at fårene blev holdt ude på åben mark hele sommeren. Og da disse hyrder endnu ikke havde bragt deres flokke hjem, er dette et antageligt bevis for, at oktober endnu ikke var begyndt, og at Jesus følgelig ikke blev født den 25. december, hvor ingen får ville være på markerne. Han kunne heller ikke være blevet født senere end september, da fårene stadig var på markerne natten over. Alene af denne grund burde tanken om, at Jesus skulle være blevet født i december måned opgives.“

Det gamle testamente lærte apostlene ikke at tilbede Gud på samme måde som hedningerne gjorde. Det er derfor kun naturligt, at de ikke tillagde Jesu fødsel så megen betydning, at de nedskrev datoen.

Det katolske leksikon, (Catholic Encyclopedia) udgivet af den katolske kirke siger: „Julen hørte ikke med til kirkens tidligste fester Det første bevis på festligholdelsen stammer fra Ægypten“. Ligeledes: „Hedenske skikke, der fejredes omkring januar (den første dag i måneden i den romerske kalender. Red.) sammenkædedes med julen“. Videre: „I skrifterne fejrede kun synderne, ikke helgenerne, deres fødselsdag“.

Iflg. Encyclopedia Britannica: „Julen, (dvs. Kristi Messe). Julen var ikke blandt kirkens tidligste fester“

Encyclopedia Americana siger: „I de første århundreder, den kristne kirke eksisterede, blev julen ikke fejret, da den kristne skik almindeligvis var at fejre betydningsfulde personers død snarere end deres fødsel“ Videre: „En fest blev indført til minde om denne begivenhed (Jesu fødsel) i det 4. århundrede. I det 5. århundrede beordrede den vestlige kirke, at begivenheden for altid skulle fejres på samme dag som den gamle romerske fest for solgudens fødsel, da der ikke eksisterede noget sikkert med hensyn til den virkelige dato for Jesu fødsel“.

Schaff-Herzog Encyclopedia forklarer det tydeligt i artiklen om julen: „Hvor meget festens dato beroede på den hedenske Brumalia (25. december), der fulgte efter Saturnalia (17.—24. december) og højtideligholdelsen af årets korteste dag og den „nye sol“, kan ikke fuldstæn-

dig afgøres. De hedenske fester Saturnalia og Brumalia var altfor dybt forankret i den brede befolkning til at kunne fortrænges af den kristne indflydelse. . . . Den hedenske fest med dens tøjleløshed og løjer var så populær, at de kristne var meget glade for at have en undskyldning for at fortsætte dens højtideligholdelse med kun lidt forandring i ånd og måde at fejre den på. Kristi forkyndere i vest og i det nære østen protesterede mod den usømmelige letfærdighed hvor- med Jesus fødselsdag blev fejret, medens de kristne i Mesopotanien anklagede deres vestlige brødre for afgudsdyrkelse og soltilbedelse; fordi de som kristne havde tilegnet sig denne hedenske fest". Fra Bibliotheca Sacra, bind 12, siderne 153—155 citerer vi: „Udvekslingen af gaver mellem venner er lige karakteristisk for julen og Saturnalia-festen og må de kristne have taget fra hedningerne, som Tertullians påmindelse tydeligt viser“.

Igen fra Britannica: „Visse latinere, må så tidligt som i 354 have flyttet Jesu fødselsdag fra den 6. januar til den 25. december, som på det tidspunkt blev fejret som den ubesejrede sols fødselsdag. (dvs. det „nye sol“ — solhverv. 0. bem.) Syrierne og armenierne, som holdt fast på den 6. januar, beskyldte romerne for soltilbedelse og afgudsdyrkelse, idet de påstod, at festen den 25. december var blevet indstiftet af Cerinthus' disciple.*)

Navnet „Santa Claus“ er en omskrivning af navnet „St. Nicholas“, en romersk-katolsk biskop, der levede i det 5. århundrede. Se i Encyclopedia Britannica, bind 19, siderne 648—49 i den 11. udgave: „St. Nicholas, biskop i Myra . . . en helgen, hædret af grækerne og latinere den 6. december . . . En legende om hans hemmelige overdragelse af medgifter til de tre døtre i en forarmet by . . . siges at have lagt grunden til den gamle skik at give gaver i hemmelighed på St. Nicholas's aften (6. december), senere flyttet til juledag: Heraf stammer Santa Claus's tilknytning til julen. . . .

I Ægypten fødte Isis, der her kaldtes „Himlens Dronning“, sin søn ved solhvervstide. Solguden Baals fødsel, omtalt i Det gamle Testamente, fandt sted på samme tid. Det samme siges at være tilfældet med den babyloniske solgud. Når man valgte dette tids-

punkt, var grunden den, at solen fra den dag begyndte at være længere og længere på himlen, og blev, som man sagde, nyfødt.

Yule er det babyloniske navn for „barn“ — eller „lille barn“ og beviser yderligere den førkristne oprindelse til julen. Angel-sakserne kaldte, længe før de fik kontakt med kristendommen, den 25. december og natten, der gik forud, for Yule-dag, og moder-natten. (Sharon Turner's Anglo-Saxons, bind 1, side 219).

Det antikke Rom afholdt hvert år den 25. marts en fest til ære for Cybele, den babyloniske Messias' moder. Denne fest kom til dem direkte fra lignende fester, der blev afholdt i den babylonisk-assyriske del af verden.

Fra Hislop's „Two Babylons“ (siderne 102 og 103) citerer vi: „Det har nu vist sig, at Mariæ Bebudelsesdag og juledag står i nær tilknytning til hinanden. Mellem den 25. marts og den 25. december er der nøjagtig 9 måneder. Hvis derfor den falske Messias blev undfanget i marts og født i december, kan nogen så for et øjeblik tro, at undfangelsen og den sande Messias' fødsel, kan være så nøjagtig synkroniseret, ikke blot til måneden, men til selve dagen? Det forekommer utroligt. Mariæ bebudelsesdag og juledag er derfor i bund og grund babyloniske.“

Fem af de vigtigste kristne fester kan direkte spores tilbage til babylonisk oprindelse. De fem er: Julen, Mariæ bebudelsesdag (25. marts), påsken, Johannes' fødsel og Jomfru Marias himmelfart. Den 24. juni blev fejret i det antikke Babylon med tilbedelse af Bel eller Tammuz. Det mærkelige ved dette er, at det andet navn for Bel-Tammuz var Cannes, som er næsten identisk med Johannes. Højtideligholdelsen begyndte aftenen før under iagttagelse af de samme skikke, der er almindelige i dag.

Oldtidens druider højtideligholdt den samme dag til ære for deres gud, Baal.

Serien fortsætter næste måned.

C. A. Honey.

Svend Larsen.

*) Cerinthus eller Kerinthos levede i Lilleasien mellem 1. og 2. århundrede. Han lærte bl. a., at Jesus var Josefs og Marias søn, som den himmelske Kristus steg ned i ved dåben, men atter forlod inden lidelsen. Han tilhørte Gnostikerne, som vi hovedsagelig kender fra deres modstanderes skrifter. (Irenæus: Adversus hæreses; danske oversættelser: Grundtvig og P. W. Christensen). J. A.

Besøgte Jesus Indien?

Af B. J. Bharnadari

(fra Blitz Newsmagazine, Bombay, Indien

31. august 1957).

I sin bog „Jesu Kristi Ukendte Liv“ har herr Nicolas Notovitch fremhævet visse kendsgerninger, der vækker opmærksomhed. Han siger, at da Jesus blev 13 år forlod han sin fars hus, drog bort fra Jerusalem og opholdt sig sammen med nogle købmænd i Indien, hvor de besøgte mange kundskabscentre i Nepal og Indien.

Under nogle rejser i Himalaya (1877) fik forfatteren, af overhovedet for et lamakloster, at vide, at der eksisterede nogle meget gamle skrifter i Ladakh Klostret, der omhandlede Jesu besøg i deres gruppe for ca. 1850 år siden. Andre klostergrupper havde ligeledes beretninger om besøg af Jesus, og ligeledes klostret i Himis. Skrifterne var skrevet på palisproget og nogle af lamamunkene var i stand til at oversætte dem. Beretningerne, forklarer herr Notovich, var skrevet 3—4 år efter Kristi død, på grundlag af udsagn af øjenvidner og bærer i langt højere grad præg af sandhed end evanglisternes fortællinger, der er skrevet på forskellige tidspunkter og længe efter, at de virkelige begivenheder fandt sted.

Uden indledende detaljer eller forklaringer begynder manuskriptet med at berette, at netop samme år som Jesus døde, bragte nogle købmænd, som var vendt tilbage fra Juda, bud om, at en retsindig mand i Judæa ved navn Issa af Israel, var blevet henrettet af den romerske guvernør, Pontius Pilatus, efter 2 gang at være blevet dømt af sine dommere. Pontius Pilatus troede, at Jesus ville drage fordel af sin popularitet til at genoprette Israels kongedømme.

I Indien besøgte Jesus først templerne i Jains (eller Jayness), hvor præsterne overraskedes over det strålende intellect og bad Jesus om at blive hos dem. Men han forlod dem for at slå sig ned i Puri, som var et betydningsfuldt åndeligt centrum. Puri havde dengang et stort Sanskritbibliotek. Jesus tilbragte godt 6 år der og i Rajgir, Benares og andre hellige byer. Han beskæftigede sig indgående med medicin, matematik, filosofi og religion. Jesus havde meget at indvende mod Brahmanernes love og regler, og indlod sig endog i offentlig debat med

dem. Blandt de ting, som Jesus i høj grad fordømte, var ydmygelsen af arbejderkasten, og Jesus prædikede for Shudraerne og mindede dem om, at Gud, ifølge deres egne love, var én, at alt eksisterende i kraft af ham, at alle er lige for ham, og at brahminerne havde svækket princippet om monotheismen, ved at fordreje Brahmans egne ord, og ved at holde fast ved overdrevne ydre religiøse ceremonier.

Da Brahminerne så, at befolkningen begyndte at antage Jesu doktriner, og at han således blev deres modstander, skønt de havde håbet, han ville være på deres side, besluttede de at snigmyrde ham, men han blev advaret i tide af sine tro tjenere og forlod Puri og søgte tilflugt i Nepals bjerge.

Jesus tilbragte der seks år mellem budhisterne, hvor han fandt den rene monotheismens princip uangrebet. Han beherskede da Sutraernes hellige skrifter. Efter at have været i Indien i 16 år, huskede han sit fædreland. På dette tidspunkt sendte han følgende brev til sin moder:

„Kære Moder.

Du skal ikke sørge over fader, han har det godt. Han har fuldendt sin gerning her på Jorden, og han har fuldendt det på ædel vis. Ingen kan på nogen måde laste ham for svig, uærlighed eller dårlige hensigter. I sit liv har han fuldført mange store opgaver, og han har forladt os velforberedt til at løse de problemer, der vil møde ham i fremtiden. Gud, Vor Fader er med ham nu, som før, og også nu vil Den Himmelske Herre lede hans fod og beskytte ham.

Hvorfor skulle da du græde og klage. Tårer kan ikke besejre din sorg, og din sorg forsvinder ikke ved stemninger i dit hjerte og dit sind. Lad din sjæl beskæftige sig med meditation, og når du ikke hviler, vil der ikke blive tid til sorg. Når sorgen strømmer gennem dit hjerte og kval forårsager smerte, så lad dig opløfte til et højere plan og hengiv dig til kærlighedens gerning. Din gerning har altid været kærlighedens, og i broderskabet vil du finde anledning til at imødekomme verdens krav om mere kærlighed.

Derfor lad det forbigange være forbi. Hæv dig over at bryde dig om jordiske ting og giv dit liv til dem, der stadig lever her på Jorden. Når dit liv er forbi, vil du genfinde det i morgensolen eller måske i aftenduggen, i fuglenes sang, blomsternes duft og i det mystiske stjernesværk om natten. For det vil

ikke vare længe før dine jordiske problemer også vil være løst, og når regnskabet bliver gjort op, vil du være moden til større anstrengelser og forberedt på at løse større problemer.

Prøv så at være tilfreds, indtil jeg snart vender tilbage til dig med en rigere gave end du nogen sinde har set, og større end dem, der er lavet af guld og ædelstene. Jeg er vis på, at mine brødre vil tage sig af dig og sørge for dine fornødenheder, og jeg er allerede hos dig i mine tanker.

Din søn, *Joseph.*"

Space Craft Digest. Oversætter Lilly Christensen

AK-JA!

Ought to be translated.

En aften for kort tid siden skulle der være foredrag i Institut Français her i København. Professor E. Schatzmann, som er tilknyttet såvel „La Sorbonne“ som l'Institut Astrophysique i Paris, ville tale om emnet: Er der liv på andre kloder. Jeg gik derhen i glad forventning omend med nogle bange anelser.

Professoren talte indledningsvis om det for nylig undersøgte franske meteor og fremviste lysbilleder, der viste nogle kiselalger, som tillige med visse lavarter skulle være den højeste form for organisk liv i vort solsystem. På Mars var der meget for koldt, sagde han, så mennesker kunne rigtignok ikke leve der (munterhed i salen), og hvad Venus angik, var temperaturen altfor høj, flere hundrede grader (stor munterhed). Da jeg kom hjem skrev jeg et brev til professoren, hvoraf følgende citeres:

„..... De har talt meget detaljeret til os om ildkugler, der nuomstunder og med rette har offentlighedens interesse, men vi har intet hørt om de langsomt gående „ildkugler“, som er synlige i mange, ja helt op til 20 minutter. I mine yngre dage var jeg medlem af Société Astronomique de France, og jeg husker tydeligt selskabets sekretær, den berømte forsker Camille Flammarion, som for at skelne de klassiske ildkugler fra de, der opførte sig helt anderledes, skabte ordet „bradyte“ for at betegne de langsomt gående ildkugler, som, helt indlysende, må betragtes som mistænkelige, navnlig hvis de forandrer hastighed, farve og retning i deres baner. Siden 1882

har „S. A. F.“ da også omtalt de langsomme ildkugler, når de viste sig. De har uden tvivl gættet, hvor jeg vil hen. Videnskaben ville så vist ikke tabe ansigt, som kineserne siger, ved åbent at tale om de „ildkugler“, der har en fulkommen intelligent adfærd. Tværtimod risikerer den at gøre det, når det senere vil vise sig nødvendigt at indrømme — betingelsesløst — disse fænomeners forekomst og ønske velkommen til de ikke-jordiske medbrødre og -søstre, som kommer for at besøge os, og som har gjort det i meget lang tid. Jeg ville være professoren meget taknemmelig for med et par ord at meddele mig, om de langsomt gående intelligensbetonede ildkugler efter Deres opfattelse er en realitet, eller om man bør afvise dem. Og må det være mig tilladt at offentliggøre Deres svar i det danske tidsskrift UFO-NYT, som beskæftiger sig med disse ting. slutning....“

Næste morgen modtog jeg professorens svar, som her gengives:

„Jeg takker Dem for Deres elskværdige brev, men frygter for ikke at være den rette til at svare på det: For nogle år siden har jeg beskæftiget mig lidt mere indgående med UFO-spørgsmålet, som amerikanerne kalder det (unidentified flying objects), og jeg er ikke i mindste måde bleven overbevist. Jeg beklager oprigtigt ikke at kunne følge Dem på dette område og beder Dem modtage ... slutning....“

Dette er altså det standpunkt, som det officielle og autoritative Frankrig mener at måtte indtage i øjeblikket, men det vidste vi jo i forvejen. Det er så meget desto sørgeligere, som professoren her jo uden tvivl ved ganske overordentlig meget om emnet.

Aage Voss.

Europæisk rapport

Et resumé af to næsten identiske rapporter fremsendt af europæiske medarbejdere ved navn May Morlet, 13 Ave Des Bouleaux, Antwerpen, Belgien, og Mme Elaine J. Ackeman, 2 Rue Gounod, Paris 17, Frankrig: Philippe Hebbrecht (i samarbejde med Mme. Ackerman) red.

Fra den franske avis SOIR af 20. december.

„En marsianer, steget ned fra en flyvende tallerken, signalerede til mig“, rapporterede en politimand fra

Milano. (Rom, 20. december, Dep. „France — Soir“ A. F. P.)

En politifunktionær, Francesco Rizzi, 36 år, så sidste nat, midt i Milanos centrum, to marsianere stige ned fra en flyvende tallerken.

„Jeg gik min inspektionsrunde, da jeg pludselig hørte en fløjtetone bagved mig. Først troede jeg, det var inde i mine øren, men støjen blev værre. Idet jeg skulle til at forlade gårdspladsen, så jeg en sølv-aluminiumtallerken, der skinnede i månens stråler, lande. Jeg vendte mig brat og stod som paralyseret. Jeg så et mærkeligt væsen omkring én meter højt komme ud af tallerkenen. Hans rumdragt virkede sølvagtig fluorescerende og udstrålede et blåligt lys. Han havde en sort hjelm på, (en oversættelse, der blev mig tilsendt fortalte, han havde et sort hovede. . . . red.) og gjorde en bevægelse hen i mod kuplen eller det lille tårn, der hævede sig over skiven. En anden person kom til syne i et kooje. Den første mand så på mig og gjorde tegn til, at jeg skulle komme hen til ham. I samme øjeblik signalerede den anden til ham. Han steg atter op i tallerkenen, fartøjet lettede og fløj bort.“

Politipatruljer har ikke opdaget noget som helst mistænkeligt på det sted, tallerkenen skulle have landet. M. Rizzi, som havde genvundet fatningen, bekræftede sin historie over for journalister og over for vagthavende og tilføjede: „Jeg så marsianerne så tydeligt, som jeg ser jer.“

Slut på rapporten fra Europa.

Det ovenfor refererede resumé er sammenfattet af to forskellige oversættelser, der er sendt mig. De kommer ganske givet fra to forskellige avisredaktioner, for den ene oversættelse siger Le SOIR, 20. december 1962, og den anden sagde 21. december.

C. A. Honey / Svend Larsen.

Æteren som drivkraft i UFO'er Af M. Kahir

Sjælsfuldt, om de i flere hundrede tilfælde iagttagne og sansemmende kendsgerninger m. h. t. UFOers hastighed, stigeevne og retningsændring kan forenes med de hidtil kendte naturlove, må på det stadium, hvortil vi er nået i dag, besvares benægtende. Hverken den moderne flytekniks drivkraft eller den jævn-

sides løbende udvikling af forskningen i alle kulturstater giver en tilfredsstillende forståelse af de konstaterede flyveegenskaber. Enhver tænkelig drivkraft, som UFOerne benytter, må komme fra en energikilde, som endnu er skjult for vor tids videnskab, og som derfor heller ikke kan anvendes i menneskets tjeneste.

Så længe videnskaben endnu holder fast ved at betragte de mangfoldige naturlove enkeltvis uden at koordinere dem i én eneste urkraft: den altgennemtrængende verdensæter, vil dens forsøg på at give en sammenfattende redegørelse for alle fysiske og kemiske manifestationer aldrig lykkes. Den gamle alkymistiske filosofi opfattede æteren som et på en gang åndeligt og substantielt fluidum, som i sin evigtvarende bevægelse opfyldte verdensaltet, og som overførte de opståede svingninger til såvel den finere som den grovere materie, der således blev medium for de mest forskellige energiformer. At de gamle havde opfattet dette universelle fluidums inderste væsen på rigtig vis fremgår af den græske betegnelse „aithér“, som ganske malplaceret er blevet oversat ved „den højere, renere luft“, „lysstof“, „lysæter“ og lignende. Ordets oprindelige rødder er faktisk „ait“: stadig, evig og „ter“: dreje, bevæge.

Alt i denne verden er underkastet en uforanderlig og vedvarende påvirkning kaldet gravitation, der som tyngdekraft holder alt stofligt bundet. Spørgsmålet er nu: Har man så meget som erkendt denne krafts inderste væsen? Nej, kun kraftens virkning blev udforsket og klart defineret som naturlov af den engelske fysiker Newton. Ifølge ham er gravitation (massetiltrækning) en almindelig egenskab ved materien. Mellem to masser består der en gensidig tiltrækning bestemt ved massernes størrelsesforhold og indbyrdes afstand. Herpå beror alle legemers acceleration mod jorden ved frit fald, hvorved massen sættes lig med vægten. Iflg. de Keplerske love er gravitation tillige den kraft, hvormed Solen påvirker planeterne og tvinger disse ind i deres ellipseformede baner omkring Solen. Videnskaben definerer definerer således som gravitation den virkning, som Jorden ved sin tiltrækning udøver på alle legemer.

Er denne opfattelse nu en almenkyldig sandhed, eller findes der også andet at sige om gravitationen? Ja, det gør der, selv om den officielle videnskab endnu ikke går ind for det, og selv om videnskaben absolut ikke formår at bevise sin egen tyngdekraftsteori. Således skriver f. eks. dr. Paul R. Heyl ved juste-

ringsdepartementet for mål og vægt i USA: „Årsagen til tyngdekraften er skjult bag en mur, der ikke har så meget som en krog, hvorpå man kan hænge en brugbar hypotese.“ Dette er tydeligt og siger tilstrækkeligt. Er det nu virkelig således, at Jorden trækker legemer til sig og derved giver dem „tyngde“, eller er det måske legemerne, som trykkes mod Jorden af en kraft fra verdensrummet? Og hvis der svares ja til det sidste, hvad er det så for en kraft, der udøver et sådant tryk?

Teorien om et tryk, der forårsages ved stråling, blev allerede fremsat i 1750 af schweizeren Le Sage, uden at han dog høstede nogen anerkendelse. Fysikeren Maxwell var den første, som i året 1870 fremkom med den teori, at elektromagnetiske bølger udøver et tryk, hvilket sidenhen er blevet eksperimentalt bekræftet. Nobelpristageren Swante Arrhenius repræsenterede i begyndelsen af vort århundrede den anskuelse, at også lysstråler udøver et tryk på deres omgivelser og derved transporterer livskim fra den ene klode til den anden.

Omkring 1920 overførte den tyske ingeniør Lewetow tanken om et strålingstryk på gravitationen, idet han erklærede, at alle tyngdekraftens udslag uden at forandre noget ved de pågældende matematiske formler også lod sig forklare som et endnu ubekendt strålingstryk fra æteren. Herom skrev i 1954 den tyske „Illustrierte ABZ“ bl. a.:

„Lewetows fundamentale tanke var, at hele verdensaltet er opfyldt af en strålingsart, der kommer fra alle retninger og forårsager en ligevægtsilstand, fordi virkningerne ophæver hinanden. Således bliver ethvert legeme i det frie verdensrum praktisk talt vægtløst (dette blev senere bekræftet gennem de bemandede jordsatellitter, Kh.) — Men hvis to legemer befinder sig ved siden af hinanden, så vil en indbyrdes tiltrækning finde sted. Thi ethvert legeme vil på den side, der vender mod et andet legeme, blive ramt af den del af æterstrålingen, som allerede har gennemløbet dette, og som derfor er svækket. Altså frembringer ethvert legeme en „strålingsskygge“, og det er først ved tiltagende afstand mellem de to legemers overflade, at ligevægtstilstanden på grund af mindre skyggevirksomhed lidt efter lidt vender tilbage. Er det ene legeme meget stort og det andet meget lille (f. eks. Jorden kontra mursten), så vil det mindre legeme blive trykket mod overfladen af det større. Dette er den såkaldte „tyngdekrafts“ sande væsen.“

Den amerikanske atomforskning, som løber parallelt med undersøgelsen af den kosmiske stråling, kalder de stråler, der er hemmet ved passage gennem materien, for „interception rays“. Og det er med rette, at amerikanerne formoder, at det er grundstoffernes i atomar henseende så forskellige opbygning, der er den kemiske faktor, som betinger strålerne eller mindre gennemtrængningsevne — når de rammer materien og netop derved giver alt materielt*) forskellig „vægt“. Ad samme tankebaner bevæger sig også den geniale i 1951 afdøde læge og paracelsusforsker, dr. Paul Bargehr i Gallsbach. I sit værk, „Neue Grundlagen der Physik“, skriver han om dette emne:

„Enhver bevægelse i kosmos fremkalder en bølge, som forplanter sig videre ud i verdensaltet. Og hvad skulle der være i kosmos, som ikke var bevægelse, thi, når alt kommer til alt, er det jo til kosmos, at ethvert atoms inderste væsen må tilbageføres. Der er ingen tvivl om, at enhver af disse stråler udøver et tryk på alle legemer og derved absorberes eller tilbagekastes mere eller mindre. Dette tryk på atomerne må i ethvert legeme manifestere sig som vægt resp. tiltrækning, og dette er da også tilfældet. Gennem en tæt og omfangsrig masse som Jorden bliver mange af de mest kortbølgede stråler absorberet eller tilbagekastet. Et legeme, der befinder sig tæt ved denne store masse, rammes derfor af færre bølger på den del af sin overflade, der vender mod Jorden end på den modsatte side, og gennem dette ensidige strålingstryk bliver et med tiltagende hastighedsforøgelse trykket mod Jorden. Den ensartede karakter af den såkaldte „tyngdekraft“ viser tydeligt hen til den kosmiske stråling, da denne må være konstant for jordiske forhold.“

Denne afstikker til den teoretiske fysiks område var nødvendig for at nå frem til en holdbar teori om beskaftenheden af drivkraften i UFOer. Kun gennem strålingstryk og dette tryks ophævelse lader disse usædvanlige flyvegenskaber sig forklare, således som de erkendes og beskrives. Tænk engang, når det lykkes at fremstille eller finde frem til et stof, som kun yder ensidig modstand mod det kosmiske tryk. Så sker der det, som er således udtrykt i det førnævnte tidsskrift:

„En anordning, som væsentlig svækker den fra en bestemt retning indfaldende stråling, ville få den fra den modsatte side indfaldende, uhemmede stråling til at påvirke det bestrålede legeme stærkere og bevæge

dette i retning af den afsvækkede stråling, såfremt det pågældende legeme er frit bevægeligt. Lykkes det altså at finde frem til en sådan afsvækning eller endog til en fuldstændig ophævelse (= omsætning til en anden energiform, Kh.), så står en udtømmelig energikilde til menneskets disposition, så længe verdensaltet består.“

Ser dette ikke anderledes ud end den besværlige og med negative ledsagefænomener af værste art behæftede atomenergiproduktion, som vi kender den i dag, og er det ikke helt forskelligt fra den moderne rakettekniks rå og brutale trykenergi? Ae-thér — den evige bevægelse til virkeliggørelse af menneskets urgamle drøm om et perpetuum mobile! Efter den ældste indiske kulturs overleveringer må det regnes som sikkert, at hine tiders flyvemaskiner (vimanaer = åndelige, besjælede fly) kun har anvendt denne kraft til deres fremdrift. Thi dengang var indernes livssyn endnu af åndelig art og tillod dem klart at fatte og bedømme æterens væsen i dens vekslende relation til materien. Men den nuværende naturvidenskab formår endnu ikke at bevæge sig ud over rede fornuftsslutninger, således at man på ny kan tage det store skridt og mobilisere verdensaltets egen energi. Måske er det godt og rigtigt således. Thi ve over menneskene, hvis videnskaben iler en tidsalder forud for udviklingen af etik og moral og misbruger naturens gaver til ødelæggelse af livet i stedet for opbygning. Derfor vil den grænseløse æterenergis herredømme først afsløre sig for jordmennesket, når vandmandens tidsalder (Wassermann = Water Mann = weisser Geist = vise ånd) begynder at besegle tilladelsen dertil.

Som det fremgår af denne artikels første del, er det æterens kosmiske strålingstryk, der er årsagen til materielle legemers gravitation og tyngde. Eftersom den gamle fysiks hypotetiske æter er sat ud af kraft fra og med Einstein, vil det ganske vist falde den fremtidige fysik svært at præstere bevis for noget, som efter den nugældende fysik ikke længere eksisterer. Men ligesom den gamle, ægte alkymi har fejret sin genopstandelse i varieret form gennem den moderne atomtekniks forvandling af grundstoffer, så vil et forbedret måleapparat på elektronisk basis i en ikke altfor fjern fremtid give en nøjagtig dokumentation for æteren og æterenergiens bevægelsesformer.

Visseligt ville det allerede i dag være legende let at omsætte en gennem strålesvækning (se 1ste del)

opnået retlinet bevægelse til en roterende bevægelse og således tage ethvert hensyn til bevægelsens forløb og retning. Men hvorfra skulle man hente det stof, som forvandler et frit stråletryk til en hæmmet bevægelse? Den gamle alkymistiske kunsts adepter vidste, hvorledes man fik materien til at udsende stråling, og kun et stof, som selv afgiver et strålingstryk, formår ved modtryk at give den kosmiske stråling den ønskede hæmning eller afsvækning. Dette er levitationens princip (tyngdekraftens ophævelse).

Således formindsker f. eks. gasarters ekspansion (udvidelse gennem frigjort energi) vægten af en fyldt ballon så meget, at denne får opdrift, hvilket vil sige, at æterens tryk delvis overvindes. Et grundstofs tilstandsform som luftart er dog endnu ikke en radioaktivt strålende tilstand og yder derfor kun ringe modstand mod det kosmiske strålingstryk. Kun med det allernøjeste kendskab til ganske bestemte stoffers atomstruktur vil man engang kunne finde frem til et grundstof, som efter at være blevet aktiveret til en strålegivende tilstand kan yde en virksom modstand mod de korteste kosmiske bølgers strålingstryk. Men hvis dette strålegivende stof engang bliver erkendt og rigtigt oparbejdet gennem en kommende åndeligt betonet alkymi, så vil æterens bevægelsesimpuls på ovennævnte måde kunne omdannes til fremdrift af UFO'er, alt efter den stilling og drejning, man giver modstandsaggregatet.

Det lysskær, som altid ses omkring UFO'er, tyder afgjort på, at strålingsenergi omdannes ved deres roterende bevægelse, og at det nærmeste luftlag derved ioniseres og bliver lysende i forskellig farve og intensitet.

Er nu vor viden om, at æterstråling ved afsvækning kan omsættes til direkte bevægelse, en opdagelse, som skyldes Lewetzow eller hans forgængere resp. efterfølgere? Findes der ikke noget lignende i den litteratur, der behandler den åndelige viden? Til bekræftelse af dette spørgsmål henvises der her til en mærkværdig roman fra slutningen af det forrige århundrede. Det er bogen „Etidiorpha“ af John Uri Lloyd, som beskriver en rejse i Jordens indre og herunder — ud fra et naturvidenskabeligt standpunkt — fremdrager og belyser en hel mængde „okkulte“ problemer, incl. spørgsmålet om bevægelsesenergi, hvorom der bl. a. skrives følgende:

„Hvis man i en ramme anbringer et antal knivsblade, således at de kan drejes, og derefter sænker

rammen ned i hurtigt flydende vand, således at knivenes æg vender mod strømmen, så vil vandet flyde forbi, som om der ikke var nogen hindring. Men hvis man nu lidt efter lidt drejer knivbladene, således at de står mere og mere på tværs af strømmen, så vil vandets tryk mod rammen vokse i styrke og skubbe den væk, hvis den er bevægeligt monteret. Dette tjener til sammenligning, thi æterstrømmen, som kommer fra verdensaltet, og som skaber magnetismen, gennemstrømmer de materielle legemer med en ufattelig hastighed, og det er kun ganske få stoffers molekyler, der i en meget ringe grad yder modstand. De materielle partikler vender, billedlig talt „æggen“ mod æterstrømmen og sinker den aldeles ikke. Det er dog muligt at fremkalde sådanne forstyrrelser i stoffets molekyler, at de modsætter sig den magnetiske æterstrøm enten delvist eller med deres hele „bredsider“ og således afbryder strømmen af denne overalt eksisterende kraft. Vi kan formindske dens hastighed (ved at indskyde afsvækkende stråler, Kh.), dog uden derved at frembringe magnetisme, elektricitet eller varme (som det ville ske med anden materie), men derimod bevægelse. Således er en del af denne afsvækkende kraft i sin nye tilstand omdannet til bevægelseskraft, d. v. s. til en kraft, der kan sætte stoffet i bevægelse, thi molekyler må, såvel som hele det legeme de indgår i, bevæge sig fremad i netop den retning, hvorfra den indtrængende æterstrøm forsvinder (just på grund af denne rammemodstandens princip, Kh) . . .

... Menneskene vil engang lære at afbryde denne usynlige energistrøm på en sådan måde, at de kan omsætte den guddommelige kraft, der opfylder verdensaltet, til en direkte bevægelse af stof. Derved vil de få en udtømmelig kilde af lys og varme til deres disposition, thi stoffets bevægelse, lys og varme kan ombyttes efter ønske. Menneskene vil tillige lære at omsætte Jordens rotation til såvel molekyler varme som bevægelse, uden at skulle ty til de farlige kraftudfoldelser (ild, eksplosion, Kh.), som de i øjeblikket har og mener nødvendige som energikilder. Alle de grundstoffer, som mennesket har kendt indtil nu, tilhører den grove materie, og menneskeånden er endnu ikke i stand til at forstå de finere energiformer, der har deres oprindelse i bevægelse. Hvad menneskene kalder varme, lys, elektricitet, magnetisme og gravitation, er kun de grove egenskaber, som knytter sig til en dem ubekendt energikilde. De her nævnte egenskaber er virkninger, ikke årsager. Den rene tænke-

lige kraft, en ufattelig energi, strømmer gennem hele rummet og trænger gennem al materie. Overalt eksisterer der et grænseløst hav af absolut bevægelse. Eftersom denne energiens inderste væsen ikke kan have en umiddelbar virkning på materien, så kan menneskets sanser indtil nu også kun modtage indtryk gennem dens sekundære egenskaber. Menneskeånden stræber dog stadig efter en højere viden, og denne vil engang, når de indre, latente evner er nået frem i udvikling, åbne portene til denne nye verden . . .“

Der er imidlertid al grund til at antage, at UFO'ernes konstruktører og piloter, hvem de så end kan være, i høj grad behersker udnyttelsen af æterens kræfter ved fremdriften af deres rumskibe, thi deres apparaturs fuldkommenhed og flyveegenskaberne giver ikke plads for nogen tvivl i så henseende. Og da stor visdom og naturerkendelse stedse går i takt med udviklingen af det åndelige og moralske niveau, så synes det næppe retfærdigt at lade forekomsten af UFO'er falde inden for rammerne af det domæniske, således som det af og til sker. Den, der formår at erkende den rene æterenergi på en fysisk eller kemisk basis, er langt forud for sin samtid på evolutionens stige. Men der er en åndelig grundlov, som sørger for, at denne bevægelsesenergi, der i sit evigtvarende væld står himmelhøjt over den største atomeksplosion, forbliver et ukrænkeligt tabu for en vanartet videnskabs ødelæggelseslyst.

Ae-thér — evig bevægelse! Rent forstandsmæssigt kan man ikke fatte den, og således kunne rejseselederen i „Etidorpha“ da også kun svare sin ledsager på hans spørgsmål om, hvad bevægelse som sådan egentlig er: „Den sidste gåde vil du aldrig løse, thi sandheden kender ingen grænser!“ Alt er bevægelse, og livet er evig stråling. „Alting flyder“, skrev allerede den græske filosof Heraklit. Ud fra disse betragtninger, og skelsættende, som de er for vor overgang til den nye tidsalder, kunne UFO'erne, som tager deres bevægelsesenergi fra den levende æter, danne en bro til erkendelse af den universalkraft, som efter Skaberens vilje står til ubegrænset disposition for alle, der er rede til at gribe efter livet og ikke efter døden.

UFO-Nachrichten.

Oversat: Aage Voss.

Jfr. UFO-nyt, december 1960 (Fri energi), december 1961 (Tyngdekraft), marts 1962 (Silicium — kisel — som UFO-byggemateriale), april 1962 (Kiseltallerkener samt Italiensk opfindelse, som ophæver

tyngdekraften), juni 1962 (Positive, negative og neutrale partikler) og februar 1963 (Tyngdekraftmaskinen).

Videnskaben ... og de flyvende tallerkener!

Hvad siger videnskaben til de flyvende tallerkener — truer en verdenskatastrofe os?

Om dette emne holdt dr. Max Gerstenberger fra Stuttgart den 18. januar 1963 et lysbilledforedrag i Schifferstadt, hvortil der kun havde indfundet sig 10 tilhørere. (For 4 år siden blev der i den samme sal afholdt et UFOforedrag, som måtte gentages den næste aften, da ikke alle kunne få plads den første aften.)

Dr. Gerstenberger er forretningsfører for Stuttgart observatorium. Hans tema burde egentlig hedde: hvad siger skole-astronomerne til de flyvende tallerkener? Svaret er tilstrækkelig kendt: de forsøger efter bedste evne at latterliggøre problemet, fordi dette er væsentlig lettere end alvorligt at diskutere sagen. Herved kommer det for videnskabsmændene ikke an på flere eller færre åbenbare usandheder. Disse skole-astronomer, som i dag end ikke kender temperaturen på Venus f. eks. (såfremt ikke den amerikanske Mariner II-sonde kan oplyse dette) drister sig til klippefast at hævde, at der ikke eksisterer „tallerkener“, selv om de på ingen måde kan bevise dette. Tilsyneladende frygter den officielle videnskab for, at alle i dag kendte kundskaber vil være forældede, hvis eksistensen af disse objekter bliver gældende — selv om det kun er hypotetisk.

Taleren, som gik ind for livsmuligheder på andre planeter udenfor vort solsystem, anså det for ganske udelukket, at der på vore naboplaneter Mars og Venus kunne være levende væsener. Hans bevis herfor lød således: hine planeter er opstået på omtrent samme tid som Jorden, således at også udviklingen af mennesker må være sket på samme tid. Man kunne ikke antage, at hine mennesker inden for det samme tidsrum skulle have overgået jord-menneskene i tekniske fremskridt. Derfor er ingen verdensrumsbeboer i stand til at nå Jorden.

For kort og godt at bringe den alvorlige UFOfor-

sker i miskredit, bliver de flyvende tallerkener betegnet som „gespenster“, da mennesket i sig har en principiel trang til det hemmelighedsfulde og ukendte. Da mennesket i dag i mange tilfælde mangler troen på det religiøse, søger det erstatning i sådanne ting, som netop er omgivet af hemmelighedsfuldhed og som tiltaler dets „mystiske følelser“.

Dette er altså vishedens „sidste skud“ fremsat af skoleastronomer, som må søge tilflugt i Jung's psykologi af mangel på noget bedre.

Dr. Gerstenberger forsøgte krampagtigt gennem eksempler at „bevise“, at de mange UFOagttagelser bagefter kunne føres tilbage til optiske bedrag. Han glemte dog klogeligt at berette, at ikke kun ikke-fagfolk, men også erfarne piloter, radarspecialister og andre faglige eksperter har observeret disse „gespenster“. Luftkaptajner med årelange erfaringer protesterer bestemt imod, at de skulle have set „gespenster“.

Taleren viste kun nogle intetsigende lysbilleder af flyvende skiver. Han stillede f. eks. et af Adamski optaget fotografi overfor en optagelse af en gaslygte, der ganske rigtigt lignede et UFO. Men herved er jo ikke bevist, at Adamskibilledet er en forfalskning. Taleren omtalte ikke med ét ord om lignende objekter, som er blevet fotograferet i mange lande.

Taleren anførte også, at der i den senere tid knap nok var observeret UFOs. Det skulle føres tilbage til, at der i de forløbne år har været meget lidt solpletvirksomhed og dermed også mindre nordlys. Det er blot mærkeligt, at disse „UFOnordlys“ også observeres om dagen og ikke blot i polarzonen. Hvis de flyvende tallerkener ikke er nordlys, så må kuglelynene holde for, selv om taleren måtte indrømme, at disse kuglelynn, som endnu aldrig er fotograferet, indtil i dag ikke har kunnet forklares. Det berygtede kaptajn Mantel-tilfælde skulle således hidrøre fra et sammenstød med et kuglelynn. Og dog — det tror end ikke skoleastronomer på.

Ethvert normalt, tænkende menneske skulle en gang oveveje, om f. eks. prins Philip af England alvorligt ville beskæftige sig med UFOproblemet, hvis det kun drejede sig om „hjernespin“, og man tør vel antage, at den engelske dronnings gemal ved mere herom, end mange astronomer, som angiveligt aldrig har set noget med deres apparater.

Når sluttelig taleren betegner den internationalt bekendte og berømte verdensrumsforsker, professor dr. Oberth, som en „ældre“ mand, der foregøbler sig idealer og som på en vis måde med længsel venter på ikke-jordiske rumskibes ankomst til bekræftelse af sine rumteorier, så vidner dette om et enormt hovmod fra talerens side, idet taleren slet ikke kan måle sig med professor Oberth. Desværre er „rumfartens fader“ allerede i dag en ældre herre, som dog overfor den hele verden har bevist, at erkendelser — nedfældet i en af ham for over 40 år siden offentliggjort bog — er bekræftet. Den ham først for nylig tildelte værdighed som æresdoktor er kun en meget beskeden og forsinket anerkendelse af hans store fortjenester i rumfarten. På grund af den langsomme erkendelse blandt universiteterne er det intet under, at man først nu erkender det fulde omfang af hans forskningsarbejde. Astronomer, som tidligere kun havde moret sig over Oberth's teorier og som med en elegant håndbevægelse havde betegnet det hele som utopi, er nu forsagte. Fordi dr. Oberth i dag — som en af få videnskabsmænd — åbent er positivt indstillet overfor eksistensen af interplanetariske objekter, bliver han af mange af sine kolleger betragtet som en „outsider“ og „et sort får“. Det er de samme folk, som den gang lo, og som i dag atter ængsteligt forskanser sig bag deres skolevidenskab og som skyder alle nye erkendelser tilside som fantastiske teser.

Professor Oberth er med hensyn til UFOproblemet nu som før af den mening, at det amerikanske luftvåben ved dets dementier har indviklet sig i, „rædselsfulde“ modsigelser, og at det er videnskabens pligt og skyldighed at udforske de ting, som man ikke kender, og som ikke er udelukket.

UFO Nachrichten nr. 79/63. SLEI.

Her er et skoleeksempel på den reaktion man møder hos visse videnskabsmænd, når talen er om UFOer. Dette er ikke enestående, vi har set sligt før og vil også møde det fremover. Der er intet at gøre ved en sådan optræden, men den vil afsløre og kvæle sig selv i det lange løb, blot må vi alle huske, at der foruden disse negative kræfter også findes positivt arbejdende forskere.

F. P.

Kontakt på Ætna

Journalisten Renato Albanese rejste fra Milano til Sicilien for at tale med Eugenio Siragusa. Denne hævdede, at han to gange havde talt med verdensrumsmennesker på vulkanen Ætnas bjergside.

Siragusa er ansat i toldvæsenet, 43 år gl. og boende i Corso Province 146, Catania. Han har et godt og sundt udseende, hans åndelige habitus er i orden, han har ærlige og livlige øjne, som aldrig viser usikkerhed eller tvivl, når han fortæller om sine oplevelser. Alt i alt — en ægte siciliansk type. Han er gift med Rosaria Mirabella, og de har sammen to børn — Liberto på 18 år og Franco Marico på 13 år.

Han hævder, at han to gange — den 30.4.1962 og den 5.9.1962 — har truffet mennesker, som ikke var fra denne planet.

Siragusa hævder, at han har telepatiske forbindelse med disse rummennesker. Nogle aftener før han blev kaldt til det første møde, så han i stor højde over sit hus fl. obj. i diskos- og cigarform. Rummenneskene har overfor ham erklæret, at rumskibene i cigarform i rumterminologien har betegnelsen „Alfa2“ og „Alfa 8.“ Ved 600 m længde kan hvert skib medtage 500 diskosformede objekter.

For bedre at forstå det hele, begiver vi os i auto til stedet, hvor møderne fandt sted. Siragusa fører vognen. Vi kører mod Ætna. Til en vis højde er vulkanen skyfri, klar mod himlen med sneklædt top, hvor røgen stiger op fra krateret. Da vi ankom til den forstenede lava, standsede S. vognen, pegede mod en lille høj og sagde: „Nu er vi der. Der er Monte Manfré. Der oppe er to udslukte kraterer. Objekterne var derinde“. Stedet er ensomt og skovklædt. Mellem buskene hæver sig kaotiske masser af lava. S. erklærede, at rummenneskene ikke havde udpeget Monte Manfré som mødested, men angivet dag og time og tilnærmelsesvis retning. Her findes et ungt egetræ. „De var herunder“, sagde S., og han stillede sig under egetræet på det sted, hvor begge rummenneskene skulle have stået.“ De var så nær ved hinanden, at de rørte hinanden. Efter min opfattelse var de ca. 165 cm høje. De har en metallisk skinnende dragt tilsyneladende i ét stykke. På fødderne havde de en slags sølvskinnende gamascher med ringe. De bar begge et bælte, hvorfra skinnede et grønliggult lys. Jeg følte en forunderlig ro. Den ene kom hen mod mig, stand-

sede på 150 cm afstand og sagde på italiensk: „Hør og videregiv dette budskab til de mægtigste mænd på Jorden. Stemmen havde en menneskelig, men metallisk klang, som om den kom fra en højttaler. Jeg tænkte mig, at disse væsener ikke havde noget stemmebånd og at klangen derfor kom fra andre organer. Begge dikterede mig nu et budskab, som jeg kunne huske, og ved hjemkomsten skrev jeg det straks ned på maskine. Til slut sagde begge rumpiloter med deres metalliske stemme: „Fred være med dig.“ Med hænderne gjorde de en højtidelig bevægelse, som om de ville velsigne mig. Jeg var så overvældet, at jeg ikke var i stand til at spørge dem om noget som helst.“ Nu er vi kommet til krateret, som ligner en kæmpestor tragt i hvis bund obj. skal have stået. S. siger, at obj. må have haft en diameter på mindst 15 m. Han så ikke obj. så nøje — mere det fra obj. kommende lys.

Og nu selve budskabet. Her er ikke plads til nøje at gengive det. Det drejer sig om veltalende og almindelige hilsner, og ikke fortsat at eksperimentere med atomkraften, afvæbne politikerne — kort sagt en gardinprædiken til gunst for freden (hele tonen i budskabet er af en sådan karakter, at man ikke kan undlade at tænke over det).

Eksemplarer af dette budskab er sendt til: Paven, de Gaulle, Kennedy, Krustjof, Elisabeth af England, svenske kongen og præsidenten i Italien.

Herefter tog vi af sted til stedet for det andet møde. I hele august måned 1962 så S. og hans familie obj. over deres hus. Den 4.9.62 kom ad telepatisk vej besked om mødestedet den næste dag. „Jeg ankom til stedet kl. 22.03. Kan De se denne vej, som er gravet ind i lavaen?“ (Vi er fjernet nogle hundrede meter fra Monte Manfré). „Jeg gik ad denne vej, da to væsener på mindst 2,15 m kom imod mig. Jeg var dem mere nær end en meter. Lyset, som strålede fra deres bælt, forhindrede mig i nøje at se deres ansigter. De var klædt som de to første. Dog syntes deres dragt lidt lysere. Det skete som første gang. Begge sagde de til mig: „Gør menneskene bekendt med dette budskab...“ Så dikterede de mig budskabet gennem den sædvanlige telepatiske teknik. Da de var færdige, sagde de: „Fred være med dig,“ og hævdede armen til den sædvanlige gestus, som deres kolleger ved det første møde.“

Denne gang kunne S. bedre se obj. Det var cirkelrunt, 25 m i diameter og stod i luften. Den under-

ste del bestod af en metallisk cylinder på over 3 m højde, en lille dør og en slags trisseværk. S. siger, at han så obj. flyve bort. Samme aften sås et lysende obj. over stederne Acireale, Bronte og Acitrezza. Aviserne skrev herom.)

Under min forskning med fl. tall. er jeg kommet til det punkt, hvor jeg finder, at det er min pligt at sammenfatte mine indtryk.

Mødet med personer, som hævder, at have set fl. tall. og andre, som hævder at have mødt besætningerne og talt med dem, har bibragt mig følgende overbevisning: Største delen af observatører og forskere (og disse er i flertal) kan man sikkert dele i to kategorier: 1. de mennesker, som ligeud laver en religion deraf med messiansk betydning og

2. de øvrige, som tværtom ser realistisk på det. Efter deres opfattelse er rummenneskene mennesker som os, de har deres baser på Jorden og — hvad Italien angår — på Ætna, i Maiella, ved Comersøen, langs Pofloden og ved Ferrara. Endvidere: rummenneskene er to grupper fra 160 til 180 cm højde og de, som er over 3 m høje. De første færdes blandt os; de andre forholder sig skjulte på grund af deres højde.

Resumé: disse væseners hensigter er mere end ven-skabelige og velmenende, de er fredelige, i det mindste hvad deres holdning overfor os angår. Formentlig betragter de vor planet som et støttepunkt i Kosmos.

„Domenica del Corriere“ 28.10.62.

UFO-Nachrichten nr. 76/62.

Oversætter: Slej.

Bånd fra kongressen

Fredericia-gruppen, der var så venlig at hjælpe os med det praktiske arrangement ved kongressen, optog alle indlæg på bånd.

Det er endnu ikke muligt at sige noget, om længde eller priser, men i næste nummer af UFO-NYT håber vi at have det hele klar.

Det planlægges af fremstille et bånd med indledning ved H. C. Petersen, et par „linier“ af professor Homets foredrag, Adamskis foredrag samt afslutning!

Desuden bliver det sandsynligvis muligt at få bånd med professor Homets eller Adamskis foredrag særskilt!